

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., zástupce předsedy senátu JUDr. Jana Engelmanna, a přísedících JUDr. Miloslavy Vaňkové, JUDr. Michala Basíka, JUDr. Jiřího Machourka a prof. JUDr. PhDr. Miloše Večeři, CSc. při ústním jednání dne 20. 5. 2025 ve věci návrhu **vrchního státního zástupce v Praze**, se sídlem nám. Hrdinů 1300/11, Praha, proti kárně obviněnému: **Mgr. Bc. Marku Solarovi**, státnímu zástupci Vrchního státního zastupitelství v Praze, zast. obhájkyň JUDr. Andreou Vejběrovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Sokolovská 5/49, Praha 8, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce ze dne 23. ledna 2023

t a k t o :

Mgr. Bc. Marek Solar, nar. X, státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze,

se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

uznává vinným, že

ve věci sp. zn. 7 VZV 35/2013, v níž vykonával dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení a následně zastupoval obžalobu před soudem, žádným způsobem nereagoval

- na žádost švýcarského Spolkového státního zastupitelství ze dne 7. 3. 2019, která byla doručena na Vrchní státní zastupitelství v Praze dne 12. 3. 2019, zda i nadále trvají důvody pro zajištění peněžních prostředků po přepočtu ve výši přibližně 1 000 000 CHF, které byly zajištěny v průběhu přípravného řízení,

- na urgenci švýcarského Spolkového státního zastupitelství ze dne 14. 10. 2019, která byla doručena na Vrchní státní zastupitelství v Praze dne 17. 10. 2019, zda i nadále trvají důvody pro zajištění peněžních prostředků po přepočtu ve výši přibližně 1 000 000 CHF, s tím, že pokud odpověď neobdrží do 16. 12. 2019, zajištění zruší,

- urgenci švýcarského Spolkového státního zastupitelství ze dne 11. 3. 2020, která byla doručena na Vrchní státní zastupitelství v Praze dne 18. 3. 2020, zda nadále trvá důvod zajištění peněžních po přepočtu ve výši přibližně 1 000 000 CHF, s tím, že dosud nebylo reagováno na předchozí žádosti a že pokud sdělení neobdrží do 30. 6. 2020, zajištění zruší,

ačkoliv o těchto dopisech měl a mohl vědět a na jejich základě měl buď informovat švýcarské Spolkové státní zastupitelství, že Vrchní státní zastupitelství v Praze již není příslušné k vyřízení žádostí, neboť ve věci byla podána 25. 4. 2017 k Okresnímu soudu v Hradci Králové obžaloba, nebo postoupit žádosti příslušnému soudu k dalšímu opatření.

V důsledku nečinnosti kárně obviněného bylo zajištění peněžních prostředků dne 25. 1. 2021 Spolkovým státním zastupitelstvím zrušeno, ačkoliv důvody pro jejich zajištění trvaly. Tím zmařil výkon trestu propadnutí věci peněžních prostředků na účtu č. X u Credit Suisse AG vedený na společnost Stone&Pearl Consulting Corp., jejichž vlastníkem je J. H., uložený pravomocně J. H. rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 16. 12. 2021, sp. zn. 3 T 50/2017. Odsouzený namísto toho finanční prostředky na tomto účtu ve výši 26 083 912,47 Kč převedl na svůj účet v České republice.

t e d y

v nevědomé nedbalosti postupoval v rozporu s povinností státního zástupce podle § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, při výkonu své funkce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, čímž zároveň ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství a v odbornost jeho postupu,

č í m ž s p á c h a l

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. c) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **odvolání z funkce.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Kárné obvinění

[1] Kárný návrh byl podán 24. 1. 2023 vrchní státní zástupkyní v Praze JUDr. Lenkou Bradáčovou, Ph.D. Ta se ke dni 1. 4. 2025 stala nejvyšší státní zástupkyní a vrchním státním zástupcem v Praze byl jmenován Mgr. Zdeněk Štěpánek. Od uvedeného data proto vystupuje v pozici kárného navrhovatele.

[2] V kárném návrhu kárná navrhovatelka uvedla, že kárně obviněný je zařazen na odboru trestního řízení, oddělení hospodářské a majetkové kriminality. Vyřizuje však ještě i trestní věci které mu byly přiděleny k výkonu dozoru v době, kdy působil na odboru závažné hospodářské a finanční kriminality (dále také „OZHFK“). Z té doby pochází i trestní věc, původně vedená pod sp. zn. 7 VZN 1515/2012. Ta byla 11. 12. 2013 po zahájení trestního stíhání převedena pod sp. zn. 7 VZV 35/2013. Tuto trestní věc kárně obviněný zastupoval jako státní zástupce i v řízení před soudy I. a II. stupně. Trestní stíhání bylo vedeno proti čtyřem obviněným, mimo jiné i proti J. H., pro zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 11. 2011, formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

[3] V průběhu přípravného řízení byla na základě podnětu policejního orgánu kárně obviněným 15. 11. 2012 zpracována žádost o právní pomoc do Švýcarské konfederace, jejímž obsahem bylo mimo jiné poskytnutí bankovních informací ohledně společností, jimž byly bez zjevného ekonomického důvodu zaslány finanční prostředky v celkové výši 335 798 367 Kč. Převedením finančních prostředků mělo dojít k zastření jejich původu, kterými byly předražené veřejné zakázky poškozeného Lesy České republiky, s. p. V návaznosti na to švýcarské Spolkové státní zastupitelství (*Bundesanwaltschaft*; dále také „SSZ ve Švýcarsku“ nebo jen „SSZ“) informovalo Vrchní státní zastupitelství v Praze (dále jen „VSZ v Praze“), že tyto finanční prostředky zajistilo v rámci vlastního trestního řízení pro podezření z praní peněz.

[4] Následovala další korespondence a poskytování bankovních informací ze strany SSZ ve Švýcarsku a dne 1. 2. 2016 bylo VSZ v Praze informováno, že byly zajištěny finanční prostředky na několika bankovních účtech v hodnotě 1 000 000 CHF. Jedním z těchto účtů byl i účet č. X, jehož majitelem byla společnost Stone&Pearl Consulting Corp. Z další mezinárodní právní pomoci vyplynulo, že skutečným majitelem byl obviněný J. H.

[5] Přípisem ze dne 7. 3. 2019 SSZ informovalo VSZ v Praze, že na základě žádosti o právní pomoc je na daném bankovním účtu stále blokováno v přepočtu asi 1 000 000 CHF. VSZ v Praze bylo požádáno o vyjádření, zda nadále trvá důvod pro jejich zajištění. Na tento dotaz kárně obviněný žádným způsobem nereagoval.

[6] Další urgence SSZ ve Švýcarsku ze dne 14. 10. 2019 byla doručena VSZ v Praze 17. 10. 2019 s dotazem, zda i nadále trvají důvody pro zajištění peněžních prostředků, s tím, že pokud odpověď neobdrží do 16. 12. 2019, zajištění zruší. Poté, co opět neobdrželo odpověď, poslalo další urgenci 11. 3. 2020, která byla doručena VSZ v Praze dne 18. 3. 2020, s opakovaným dotazem, zda i nadále trvá důvod zajištění peněžních prostředků, s tím, že pokud sdělení neobdrží do 30. 6. 2020, zajištění zruší. Ani na tuto urgenci kárně obviněný

nereagoval. Dne 25. 1. 2021 tak SSZ ve Švýcarsku uvolnilo zajištěné finanční prostředky na daném bankovním účtu.

[7] Z informačního systému státního zastupitelství ISYZ vyplývá, že v době, kdy byly doručeny jednotlivé žádosti SSZ, měl kárně obviněný spis u sebe, a to až do 22. 1. 2021, kdy ještě mohlo být zabráněno uvolnění finančních prostředků. Žádosti byly kanceláří řádně a včas zažurnalizovány do dozorového spisu.

[8] Kárně obviněný měl již na první dotaz SSZ odpovědět tak, že důvody zajištění peněžních prostředků stále trvají s tím, že VSZ v Praze již není příslušné k vyřízení žádostí, neboť ve věci byla podána obžaloba k Okresnímu soudu v Hradci Králové, eventuálně žádost postoupit přímo Okresnímu soudu v Hradci Králové ke sp. zn. 3 T 50/2017. To samé platí o pozdějších urgencích.

[9] Kárně obviněný podstatně snížil, resp. ohrozil výkon trestu propadnutí věci, neboť rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 16. 12. 2012, sp. zn. 3 T 50/2017, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2022, čj. 10 To 112/2022-24824, byl odsouzenému J. H. uložen mimo jiné i trest propadnutí věci podle § 70 odst. 1 písm. c), d) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015. V době podání kárného návrhu nebyl osud peněžních prostředků znám.

[10] Kárně obviněný jednal zaviněně, a to ve formě úmyslu nepřímého, neboť musel být srozuměn s tím, že nečinnost při vyřízení žádosti a jejich následných urgencích ze strany SSZ budou mít zásadní vliv na uvolnění finančních prostředků ze zajištění a může dojít k neodstranitelnému následku.

[11] Kárně obviněný svým jednáním porušil své povinnosti vyplývající z § 24 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství. Nejedná se pouze o drobný nedostatek či poklesek při výkonu dozoru, které by postačilo napravit v rámci zákona o státním zastupitelství.

[12] Kárná navrhovatelka uvedla, že subjektivní lhůta i objektivní lhůta k podání návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce podle § 29 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění do 30. 6. 2024 (dále „zákon o státním zastupitelství“), a § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění do 30. 6. 2024 (dále „zákon o kárném řízení“), jsou zachovány. Subjektivní lhůta začala plynout 29. 12. 2022, kdy byla na VSZ v Praze doručena odpověď SSZ ve Švýcarsku na dotaz ze dne 10. 11. 2022, z níž je patrné, že zajištěné finanční prostředky byly uvolněny. Objektivní lhůta začala plynout ode dne 25. 1. 2021, tedy od okamžiku, kdy SSZ ve Švýcarsku uvolnilo zajištěné finanční prostředky. Tedy od vzniku následku deliktního jednání, neboť uvolněním peněžních prostředků považovala švýcarská strana žádost o právní pomoc za vyřízenou.

[13] Kárně obviněný byl v uplynulém období opakovaně upozorňován na nedostatky v jeho pracovním výkonu, které vedly k hlubokému propadu jeho celkového přístupu k plnění pracovních povinností, dokonce až k lhostejnosti. Nebyl schopen vyřizovat ani věci méně složité v dostatečné kvalitě ani v řádných termínech, když opakovaně způsoboval průtahy v řízení. V minulosti mu bylo uloženo celkem 6 písemných výtek podle zákona o státním zastupitelství.

[14] Kárná navrhovatelka původně v kárném návrhu navrhla uložit kárné opatření snížení platu o 20 % na dobu 1 roku. Při jednání konaném 20. 5. 2025 zástupce kárného navrhovatele po zohlednění dalších kárných odsouzení kárně obviněného, kterým došlo po podání kárného návrhu v této věci, navrhl kárné opatření odvolání z funkce státního zástupce.

II. Obhajoba kárně obviněného

[15] Kárně obviněný v době po podání kárného návrhu nejprve sdělil, že se není schopen vyjádřit k obsahu návrhu, protože je v pracovní neschopnosti. Skutečnosti uvedené v kárném návrhu jsou pro něj však zarážející. V dané věci komunikoval se švýcarskými justičními orgány velmi intenzivně i prostřednictvím e-mailové komunikace. Veškerá písemná komunikace (příchozí i odchozí) je předkládána kanceláři na vědomí řediteli odboru a podléhá jeho aprobaci i způsob jejich vyřízení, zejména pokud se jedná o urgence. To, že bylo v inkriminované době kanceláři v rejstříku vyznačeno, že spis je u státního zástupce ještě neznámá, že ho měl fyzicky u sebe. Poté, co byl rozhodnutím kárné navrhovatelky počátkem roku 2013 přeřazen z OZHFK na odbor trestního řízení, mu byla ponechána veškerá agenda dosud zpracovávaná na prvně jmenovaném odboru. Fakticky tedy zpracovával agendu dvou státních zástupců. Bez seznámení se s podklady však nebyl schopen se vyjádřit podrobněji.

[16] Před druhým ústním jednáním, konaným dne 20. 5. 2025, podal kárně obviněný další písemné vyjádření. Nejprve popsal několik významných kauz, na kterých v uplynulých letech pracoval, pro ilustraci svých profesních kvalit. Dále setrval na tvrzení, že žádnou ze žádostí SSZ nikdy neevidoval a neviděl. Zopakoval, že je zvláštní, že se první žádost dostala do rukou JUDr. Bodláka, ale do rukou kárně obviněného nikoliv. V případě druhé žádosti je záhadou, jak se do spisu dostala, když obě rejstříkářky při předchozím ústním jednáním vyloučily, že by do spisu mohla být založena listina, která nebyla vidována státním zástupcem, a zároveň, že by si státní zástupci listiny do spisů zakládali sami. Třetí žádost dorazila během pandemie covid-19, kdy mu byl nařízen výkon práce z domova. To s nejvyšší pravděpodobností přispělo tomu, že se třetí žádostí nebyl nikdy obeznámen. Dále poukázal na to, že ani v případě jedné žádosti neeviduje ve své e-mailové schránce e-mail od některé z rejstříkářek. Zároveň neexistuje žádný záznam či podklad o tom, že by byl informován telefonicky. Vzhledem k tomu, že dlouhodobě a řádně vyřizoval veškerá dožádání o právní pomoc směřující do zahraničí, neměl žádný důvod nevěnovat pozornost ani těmto žádostem. Předložil e-mailovou komunikaci, ze které vyplývá, že pokud byla doručena korespondence v cizojazyčném znění, byl o této skutečnosti informován rejstříkářkami, a to i v případě poměrně rutinních záležitostí. Dále poukázal na to, že evidence spisů na VSZ v Praze funguje tak, že spis může být napsán „na státního zástupce“ i v případě, že se nachází pouze v jeho budníku v kanceláři referentek, tedy mimo jeho faktickou dispozici. To bylo v jeho případě ještě umocněno tím, že byl po přeřazení na odbor trestního řízení i fyzicky odloučen od mísa, kde byl spis veden. Na situaci měla vliv i povaha fáze trestního řízení, ve které se veškeré podstatné dění přesunulo před soud. Kárně obviněný tak již o žádných podstatných věcech nerozhodoval a práce se spisem probíhala primárně skrze elektronické nástroje. To mohlo vést k dojmu, že veškerá korespondence přichází právě tímto způsobem. Jak vyplývá z opatření policejního orgánu ze dne 28. 1. 2025 o vrácení věci do kárného řízení, nebylo prokázáno, že by se kárně obviněný s žádostmi seznámil.

[17] Své vyjádření kárně obviněný zakončil tím, že dle jeho názoru je věc již promlčená. Poslední dílčí útok, jenž je součástí pokračujícího kárného provinění, se odehrál 18. 3. 2020

a kárný návrh byl podán 23. 1. 2023, tedy po uplynutí dvouleté promlčecí lhůty podle zákona o státním zastupitelství.

III. Předchozí průběh řízení

[18] Kárný senát při jednání konaném 20. 9. 2023 na základě provedeného dokazování (které je v souhrnu s dalším jednáním konaným 20. 5. 2025 rekapitulováno níže) dospěl k závěru, že si kárně obviněný musel být vědom, že se ve spisu nachází dopisy od Spolkového státního zastupitelství, které souvisí se zajištěnými finančními prostředky. Na ty bylo již z povahy věci nepochybně třeba reagovat, protože to jinak mohlo ohrozit trvání zajištění finančních prostředků. Pokud tedy nijak na obdržené dopisy nereagoval, musel být minimálně srozuměn s tím, že může nastat následek v podobě zmaření mezinárodní právní pomoci. Kárný senát měl proto za to, že skutečnosti kladené za vinu kárně obviněnému mohly naplnit znaky trestného činu, konkrétně zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Proto řízení usnesením ze dne 20. 9. 2023, č. j. 12 Ksz 1/2023-113, podle § 15 odst. 1 zákona o kárném řízení přerušil a věc postoupil příslušnému orgánu činnému v trestním řízení.

[19] Policie ČR, Národní centrála proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Brno (dále „policejní orgán“) však opatřením ze dne 28. 1. 2025 kárně obviněného odevzdala zpět ke kárnému projednání podle § 159a odst. 1 písm. b) tr. řádu. Podle policejního orgánu nebylo na základě zhodnocení důkazů s jistotou prokázáno, že by se kárně obviněný řádně seznámil s výzvami SSZ ve Švýcarsku, ačkoliv se s nimi seznámit měl a mohl, a přesto na ně žádným způsobem nereagoval s vědomím, že finanční prostředky budou uvolněny do majetkové sféry tehdy obžalovaného J. H., což bylo podstatné pro naplnění subjektivní stránky zvláště závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. V případě uvedeného trestného činu by bylo zapotřebí prokázat nesplnění povinností vyplývajících z pravomoci státního zástupce v úmyslu způsobit následek, a to i v podobě úmyslu eventuálního podle § 15 odst. 1 písm. b) a odst. 2 tr. zákoníku, což se však nepodařilo. Policejní orgán však dospěl k závěru, že nečinnost a liknavost kárně obviněného nepochybně vedla ke zrušení zajištění finančních prostředků ve Švýcarsku. Jeho způsob práce se spisem byl klíčový pro posouzení subjektivní stránky trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby. Jeho styl práce se spisem byl natolik tristní, že nebylo možné konstatovat, že se kárně obviněný s dotčenými dokumenty fakticky seznámil a následně nesplnil svoji povinnost v úmyslu způsobit jinému škodu či opatřit sobě nebo jinému prospěch a zahájit z tohoto důvodu jeho trestní stíhání. Policejní orgán proto vyšel ze zásady *in dubio pro reo*.

[20] Následně se policejní orgán zabýval i tím, zda jednáním kárně obviněného nedošlo k naplnění skutkové podstaty přečinu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 tr. zákoníku. Po zvážení všech okolností případu, jakož i s vědomím tenké hranice mezi nedbalostní formou daného trestného činu a kárným proviněním, dospěl k závěru, že nečinnost kárně obviněného ve vztahu k dopisům SSZ ve Švýcarsku skutkovou podstatu tohoto trestného činu nenaplnila. Vyšel z charakteru jednání kárně obviněného, ze stadia trestního řízení v době spáchání posuzovaného jednání a z toho vyplývající role kárně obviněného v dané věci, a posoudil současně i míru porušení povinností státního zástupce v kontextu s časovým hlediskem a příčinnou souvislostí mezi zmařením splnění důležitého úkolu a následkem. Zohlednil i fakt, že zákon o státním zastupitelství i zákon o kárném řízení mají dostatečně efektivní možnosti, jak jednání kárně obviněného postihnout za tuto jím zaviněnou liknavost, která vyústila k uvolnění finančních prostředků zajištěných ve

Švýcarsku. Policejní orgán uzavřel, že škodlivost jednání kárně obviněného nedosahovala takové míry a intenzity, aby je mohl policejní orgán vyhodnotit jako nedbalostní trestný čin. Laxní přístup kárně obviněného a lhostejnost k plnění úkolů však v konečném důsledku vedly k uvolnění zajištěných finančních prostředků, o nichž bylo následně rozhodnuto v řízení vedeném u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 3 T 50/2017.

[21] Kárný soud proto pokračoval v kárném řízení.

IV. Dokazování a skutkové a právní závěry soudu

IV.1. Povaha kárného provinění

[22] Soud se nejprve zabýval otázkou, zda se v případě kárně obviněnému vytýkaného jednání jedná o trvalý kárné provinění, či zda by bylo možné nahlížet na nereagování kárně obviněného na jednotlivé přípisy SSZ jako na jednorázové dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, jak namítala obhajoba. Podle ní se totiž poslední dílčí útok odehrál dne 18. 3. 2020 (kdy byla doručena poslední písemnost SSZ ve Švýcarsku). Pokud by tomu tak bylo, pak by lhůta zániku odpovědnosti za kárné provinění započala běžet již tento den, a nikoliv až uvolněním finančních prostředků ze zajištění. Od posouzení povahy kárného provinění se tedy odvíjí počátek běhu lhůty pro podání kárného návrhu (k tomu dále část IV.2. tohoto rozhodnutí).

[23] Podle § 116 tr. zákoníku se pokračováním v trestném činu rozumí *takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.*

[24] Byť nelze v řízení podle zákona o kárném řízení přímo aplikovat trestní zákoník, nesignaluje to, že nelze využít některé jeho instituty analogicky. Podle citovaného ustanovení je pokračující kárné provinění definováno jednotlivými dílčími útoky vedenými jednotným záměrem kárně obviněného.

[25] Judikatura kárných senátů ve věcech státních zástupců opravdu dochází dlouhodobě k závěru, že nečinnost, resp. průtahy, je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, avšak pouze tehdy, pokud se jich kárně obviněný dopouští ve více věcech, které jsou v blízké časové souvislosti a zároveň jimi porušuje své povinnosti státního zástupce (rozhodnutí Nejvyššího soudu jako soudu kárného ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, či rozhodnutí NSS ze dne 9. 10. 2018, č. j. 12 Ksz 4/2018-69, *Martin Pavelka I*, bod 74 a tam citovaná judikatura). Ve vytýkaném kárném provinění však žádné jednotlivé dílčí útoky spatřovat nelze.

[26] U skutkových podstat kárného provinění státního zástupce, vymezených v § 28 zákona o státním zastupitelství, nelze s ohledem na jejich obecnost předem definovat, zda půjde o delikty trvalé. Jejich povahu je třeba posoudit s ohledem na konkrétní vytýkané jednání, což představuje rozdíl od trestněprávního přístupu, který vychází z toho, že případná trvalá povaha trestného činu je dána již jeho skutkovou podstatou (rozhodnutí NSS ze dne 17. 6. 2020, č. j. 12 Ksz 7/2019-196, *Postoloprty*, bod 173).

[27] Konkrétní nečinnost však považuje i dosavadní rozhodovací praxe za trvalý kárné provinění. Ve skutkových větách jednotlivých dílčích útoků je totiž vymezována souvislým časovým obdobím, po které státní zástupce nečinil příslušný úkon. Urgence v nich nejsou

považovány za další dílčí útoky kárného provinění, ale pouze za prohloubení nečinnosti primární. Pro příklad lze uvést jednotlivé průtahy v řízení rozepsané ve skutkových větách rozhodnutí NSS ze dne 19. 2. 2020, čj. 12 Ksz 10/2019-127, *Martin Pavelka III*, ve kterých kárný senát považoval za jednu nečinnost například to, že kárně obviněný (zvýraznění přidáno) „**v období od 6. 9. 2018 do 3. 12. 2018, tedy po dobu takřka 3 měsíců, nerozhodl o návrhu policejního orgánu k vyžádání informací podléhajících bankovnímu tajemství dle § 8 odst. 2 tr. řádu od dvou bank, ačkoli byl navíc 31. 10. 2018 policejním orgánem na nutnost vyžádání informací opět upozorněn**“ [bod 10 písm. a) výroku B.], „**v období od 17. 10. 2018 do 30. 4. 2019, tedy po dobu více než 6 měsíců, nerozhodl o žádosti policejního orgánu o vyžádání právní pomoci ve Slovenské republice, přičemž byl podáními policejního orgánu ze dnů 3. 12. 2018, 4. 2. 2019 a 4. 4. 2019 upozorněn, že policejní orgán vyčkává s dalšími úkony na výsledek mezinárodní právní pomoci**“ (bod 17 výroku B.) či „**v období od 10. 9. 2018 do 8. 7. 2019, tedy po dobu 10 měsíců, tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty dle § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství, nevyřídil tři trestní oznámení, přestože byl na průtahy 28. 3. 2019 upozorněn Mgr. Ladislavem Hradilem, pověřeným řízením Okresního státního zastupitelství v Ostravě**“ (bod 19 výroku B.). Nečinnost (resp. průtahy) vztahující se k jednomu úkonu, který má být učiněn, se tedy posuzují jako trvající kárné provinění a případné upozornění či urgencye jen prohlubují nastalý protiprávní stav. Nejedná se o nové samostatné dílčí útoky pokračujícího kárného provinění.

[28] Uvedené lze shrnout tak, že nečinnost státního zástupce při učinění úkonu, k němuž je povinen, je trvajícím kárným proviněním. To je ukončeno až tím, že je úkon učiněn, nebo se případně úkon stane bezpředmětným, či jej státní zástupce již učinit nemůže, například proto, že mu věc byla odňata. Pokud je státní zástupce nečinný v případě více úkonů v blízké časové souvislosti, pak se při splnění dalších podmínek bude jednat o pokračující kárné provinění, pokud jde o souhrn dílčích nečinností, které však samy o sobě mají trvající podobu.

[29] V nyní posuzované věci tak nečinnost počala okamžikem, kdy kárně obviněný v přiměřené lhůtě nereagoval na první sdělení SSZ ve Švýcarsku, a byla následně prohlubována příchozími urgencemi. Jednalo se tedy o udržování (a následné prohlubování) protiprávního stavu, což je znakem trvajícího deliktu.

IV.2. Lhůta pro podání kárného návrhu byla zachována

[30] Podle § 29 zákona o státním zastupitelství platilo, že *odpovědnost státního zástupce za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 2 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení*.

[31] Podle § 9 odst. 1 zákona o kárném řízení musí být návrh na zahájení kárného řízení podán *nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, [...]*.

[32] Soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že kárně obviněnému je vytýkáno trvající kárné provinění. To bylo ukončeno až okamžikem, kdy už by ani odstranění nečinnosti kárně obviněným nebylo způsobilé zvrátit nepříznivý následek v podobě uvolnění peněžních prostředků. Konkrétně tedy dne 25. 1. 2021, kdy SSZ ve Švýcarsku zrušilo zajištění peněžních prostředků na účtech společnosti Stone&Pearl Consulting Corp. Teprve v tento okamžik započala běžet lhůta podle § 29 zákona o státním zastupitelství.

[33] Jelikož byl kárný návrh podán dne 24. 1. 2023, byla objektivní lhůta 2 let zachována.

[34] Pokud jde o subjektivní lhůtu, pak ohledně jejího zachování nebyl spor. Proto k tomu soud jen stručně uvádí, že subjektivní lhůta 6 měsíců začala plynout nejdříve okamžikem, kdy bylo na VSZ v Praze doručeno sdělení SSZ ve Švýcarsku s informací, že zajištěné finanční prostředky byly uvolněny, tedy dne 29. 12. 2022. Z ničeho totiž neplyne, že kdokoliv z VSZ v Praze do té doby věděl, že nečinností kárně obviněného bylo zmařeno zajištění finančních prostředků. Navíc není ani zřejmé, zda se o této skutečnosti dozvěděla kárná návrhovatelka tentýž den, nebo až později. Je proto patrné, že subjektivní lhůta byla zachována, jelikož byl kárný návrh podán necelý měsíc od vyrozumění SSZ.

IV.3. Provedené důkazy

[35] Soud provedl výslech kárně obviněného nejprve při jednání konaném dne 20. 9. 2023. Kárně obviněný uvedl, že se necítí být vinen skutkem, který je mu vytýkán, jelikož listiny, které byly doručeny ze Švýcarska, neviděl. Není na nich jeho signace ani vidování. Pouze po dobu možnosti seznámení se se spisem na VSZ v Praze v rámci přípravy na kárné řízení si všiml datace k první listině, která patřila řediteli JUDr. Bodlákově a začátku jeho signace. Právních pomoci bylo v této věci spoustu a se SSZ ve Švýcarsku komunikoval prostřednictvím e-mailu.

[36] Všechny písemnosti, které předchází nebo následují, jsou jím vidovány a vyřízeny. Neviděl jediný důvod, proč by nereagoval na čtyřřádkový dopis Švýcarské konfederace. Tím spíš, že s právní pomocí do Švýcarska měli problémy, museli žádat o pomoc Nejvyšší státní zastupitelství. Zemský soud ve Švýcarsku dokonce musel nahradit souhlas obviněných s poskytnutím právní pomoci. V té době navíc zpracovával agendu dvou odborů, jelikož v roce 2014 byl odvolaný z OZHFK a přidělen na odbor trestního řízení a ředitelé jednotlivých odborů nevěděli, co na kterém z nich dělá. Domluvil se proto s kanceláří, že jej budou o každé písemnosti, která do spisu dorazí, informovat. Z jeho emailové komunikace, do které umožnil nahlédnout JUDr. Č. z analytického odboru, vyplývá, že v nyní projednávané věci takový e-mail od pracovníků kanceláře neobdržel.

[37] K vedení spisu kárně obviněný vypověděl, že je zvykem, že když přijde nová pošta, tak ho o ní pracovníci kanceláře vyrozumí telefonem nebo e-mailem a on ji vyřídí. Podívá se například na protokoly z hlavního líčení, usnesení a zkontroluje je. Když se listiny vyřídí, tak se dávají za spisový přehled. Tady to podle něj tolik nefungovalo. Byl spisový přehled a byly před ním nově příchozí listiny i ty, které vyřídil. Jak spis procházel, tak tam byly další listiny jím již dříve vyřízené. Tak projel ještě pár dalších již vyřízených listů a řekl si, že je všechno vyřízené. Odvidoval to, dal pokyn, nalhůval a vrátil spis rejstříkářce. Dodal, že tři dotčené listiny skutečně nikdy neviděl a jejich vyřízení by pro něj byla otázka vteřin. Navíc pořád docházel k soudu, takže by bylo snadné listiny předat soudci. Byl navíc přesvědčen o tom, že na první listině je napsáno datum písmem JUDr. Bodláka a počátek jeho parafy. Jednalo se o písemnost, která přišla ze zahraničí a ty většinou přes ředitele chodily. Ten mu psal pokyny k mnohem větším banalitám. Navíc umí německy, takže věděl, co je to za písemnost a že by měla být urychleně vyřízena. Dodal však, že to jej jeho vlastní odpovědnosti nezabavuje a nechce na něj svalovat vinu. Nechápe však, proč by zrovna tyto tři žádosti neměl vyřídit, když jinak se Švýcary normálně komunikoval.

[38] Kárně obviněný v době podání obžaloby informoval příslušný soud o tom, že jsou v zahraničí zajištěny finanční prostředky. Dožádaný zahraniční orgán však informaci o tom, že byla podána obžaloba, neměl, což je však standardní. Kdyby o tom SSZ ve Švýcarsku informoval, mohlo se celé situaci předejít, ale není to jeho povinností a nedělá se to, alespoň co ví.

[39] Dále popisoval obecný postup zařazení nově došlé listiny do spisu. Pokud přišla nová pošta a byl na státním zastupitelství, tak mu pracovnice kanceláře zavolaly a on došel do kanceláře, kde měl spis v budníku. S poštou se seznámil, odvidoval ji, spis neodnášel, vrátil ho zpátky. Vzal si ho jen na chodbu, přečetl a pak už to třeba nalhůval. Spis si k sobě neodnášel, věděl, co se ve věci dělo. Dozorový spis nepotřeboval ani při přípravě na hlavní líčení. Pro něj je podstatný vyšetřovací spis, jehož části měl. Nebyl schopen ovlivnit, že byl spis v ISYZ vyznačen u něj, to dělá kancelář. Až na tuto věc neřešil, že by byl spis chybně evidovaný v informačním systému ISYZ, nebyl k tomu ani důvod.

[40] Pokud potřebuje on sám nějakou poštu vypravit, odnese k sobě do kanceláře dozorový spis, tam písemnost připraví a následně spis odnese zpátky do kanceláře s pokynem k vypravení. Pokud byly v ISYZ záznamy, že spis je na lhůtě, učinily je buď A. K., nebo A. H. Kárně obviněný dodal, že měl za to, že kancelář řediteli (tehdy JUDr. Bodlákovi) předkládala veškeré písemnosti, které přicházely ze zahraničí.

[41] S pracovníky kanceláře H. ani K. neměl nikdy žádný konflikt. Vždycky si naopak vycházeli vstřícně. Nikdy předtím se mu nestalo, že by správně neřadily poštu ve spisech. Nově došlá pošta byla řazena nejdříve, poté byl obsah spisu. To, co vyřídil, měla kancelář zařadit chronologicky na konec spisu. Tady to bylo jinak. Spisový přehled byl třeba ve třech čtvrtinách spisu a už tam bylo mnoho dalších písemností, které viděl. Projel jen několik předchozích, které již byly dříve vyřízeny a nechal je být. Bylo chybou, že se do spisového přehledu nepodíval.

[42] Dále soud k důkazu provedl shrnutí obsahu spisů 7 VZV 35/2013 a sp. zn. 7 VZN 1515/2012. První žádost o právní pomoc týkající se bankovních účtů ve Švýcarsku, které měly souviset s trestnou činností, odeslal kárně obviněný 15. 11. 2012 (č. l. 122-128 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZN 1515/2012). Jednalo se o žádost o údaje o účtech, na které byly přeposílány výsledky trestné činnosti a ze kterých byly odesílány prostředky na účty v ČR. Dopisem ze dne 25. 2. 2013 kárně obviněný požádal o rozšíření právní pomoci v návaznosti na skutečnosti zjištěné při domovní prohlídce, včetně zjištění informace, že některé z účtů zřejmě SSZ ve Švýcarsku zablokovalo (č. l. 497-498 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZN 1515/2012). Na tyto žádosti reagovalo SSZ dopisem z 28. 3. 2013, ve kterém potvrdilo, že došlo k zablokování prostředků na některých účtech na základě podezření z praní peněz. SSZ upozornilo na možnost zajištění prostředků za účelem jejich pozdějšího zabrání (č. l. 573-574 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZN 1515/2012). Navazuje komunikace v průběhu celého roku 2013, která se týká různých technických otázek (č. l. 655-660, 734, 921, 1001-1002, 1029-1031, 1089 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZN 1515/2012).

[43] Ve spise se nachází výpisy z účtu č. X u Credit Suisse AG, vedeného v českých korunách na společnost Stone&Pearl Consulting Corp. (č. l. 78-92 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013). Dne 12. 2. 2014 kárně obviněný doplnil žádost o právní pomoc, když popsal aktuální stav trestního řízení a dále rozšířil rozsah žádosti o mezinárodní právní pomoc týkající se bankovních účtů (č. l. 214-222 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013).

Dopisem ze dne 20. 3. 2014 SSZ kárně obviněnému sdělilo, že v souvislosti s vyšetřováním proti J. H. byly zablockovány prostředky na několika bankovních účtech, mimo jiné na účtu X u Credit Suisse AG, vedeném na společnost Stone&Pearl Consulting Corp. Do konce dubna 2014 je třeba navrhnout zabavení těchto prostředků cestou právní pomoci, nebo budou majetkové hodnoty uvolněny (č. l. 291, 292 a 315 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013). V návaznosti na to kárně obviněný požádal o zajištění peněžních prostředků na účtech, včetně uvedeného, přičemž žádost byla odeslána 23. 4. 2014 (č. l. 339-349 a 362 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013). Na to reagovalo SSZ dopisem ze dne 16. 6. 2014, v němž upozorňuje na to, že účty jsou vedeny na J. H., zatímco trestní stíhání v ČR je podle poskytnutých informací vedeno proti J. P. V takovém případě by nebylo možné finanční prostředky zajistit. Požádali také o sdělení, nakolik prostředky na účtech mohly pocházet z trestné činnosti, neboť ani to jim nebylo jasné (č. l. 462, 463, 472 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013). Dopisem ze dne 17. 7. 2014 kárně obviněný vysvětlil, že J. H. má prozatím postavení podezřelého a je plánováno zahájení i jeho trestního stíhání. Podle českého trestního řádu lze zajistit výnos z trestné činnosti i u podezřelého a případně i u třetí osoby. Vysvětlil také blíže finanční částky (č. l. 502-504 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013). Dopisem z 19. 5. 2014 kárně obviněný informoval SSZ, že bylo zahájeno trestní stíhání i ohledně J. H. a požádal o zajištění finančních prostředků na několika účtech, včetně shora uvedeného účtu (č. l. 1249-1256, 1327 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013).

[44] Dopisem ze dne 5. 10. 2015 SSZ ve Švýcarsku kárně obviněného informovalo, že všechny účty byly obstaveny a bylo zabaveno přes 1 mil CHF (č. l. 1391, 1392, 1415 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013). Kárně obviněný reagoval dopisem z 6. 11. 2015, ve kterém mj. požádal o upřesnění na základě jakých rozhodnutí byly zajištěny finanční prostředky a s uvedením konkrétních čísel účtů a částek (č. l. 1449-1451, 1457 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013). Dopisem z 31. 12. 2015 požádalo SSZ o upřesnění k osobě pana M. (č. l. 1464 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013). Dopisem ze dne 1. 2. 2016 potvrdilo zablockování finančních prostředků mj. na shora uvedeném účtu (č. l. 1477-1487 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013).

[45] Kárně obviněný podal obžalobu k Okresnímu soudu v Hradci Králové dne 25. 4. 2017 (č. l. 1651b spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013).

[46] V dopise SSZ ve Švýcarsku ze 7. 3. 2019 (č. l. 1868 dozorového spisu) se uvádí, že na základě žádosti o právní pomoc je stále zajištěn po přepočtu zhruba 1 mil CHF. Nachází se na bankovním účtu č. X u Credit Suisse AG, vedeném na společnost Stone&Pearl Consulting Corp., jejíž ovládající osobou (*wirtschaftlicht berechtigt*) je J. H. Spolkové státní zastupitelství žádá, aby mu bylo sděleno, jaký je stav trestního řízení proti J. H. a zda má být i nadále zachováno zajištění účtu. Pokud ano, žádá o sdělení, kdy lze očekávat konečné pravomocné rozhodnutí o zabrání peněz. Podle otisku podacího razítka byl dopis doručen VSZ v Praze 12. 3. 2019 a téhož dne je opatřen podacím razítkem OZHFK. Na dopise se také nachází rukou psaný datum ve tvaru 12/3 s čárkou (k tomu viz dále bod [57]).

[47] Ve spisu je za tímto dopisem zařazen protokol z hlavního líčení u Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 4. 4. 2019. Ten je opatřen doložkou „vidí“ a paraťou kárně obviněného z 3. 6. 2019. Následuje přípis z Okresního státního zastupitelství v Hradci Králové ze 17. 5. 2019 bez vidimační doložky. Dále výzva Okresního soudu v Hradci Králové z 5. 9. 2019 ke sdělení, v jakém rozsahu lze očekávat dotazy na svědky vyslýchané prostřednictvím videokonference ve Velké Británii s vidimační doložkou kárně obviněného

z 13. 9. Kárně obviněný odpověděl 17. 9. 2019. Na dopisu je uvedeno číslo listu spisu přímo v podání, které odpovídá číslu listu ve spisu. Následuje protokol z hlavního líčení ze 16. 5. 2019, doručený 13. 9. 2019 (č. l. 1869-1924 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013) bez vidimační doložky.

[48] Uvedená data a čísla listů jsou uvedena též ve spisovém přehledu. Ve spisovém přehledu je první dopis Spolkového státního zastupitelství označen datem 12/3 popisem „SZ Bern – sdělení“ a uvedeno č. l. 1868. Po tomto prvním upozornění SSZ následuje kárně obviněným sepsaný záznam ve spisovém přehledu ze dne 17. 9. 2019 k odpovědi soudu (viz bod [47] shora). To, že jde o jím psaný záznam potvrdil kárně obviněný při svém výslechu před kárným soudem.

[49] Dopisem ze dne 14. 10. 2019 (č. l. 1925, 1926 dozorového spisu) SSZ ve Švýcarsku urguje odpověď na dopis ze 7. 3. 2019. Opětovně uvádí, že je na daném účtu zajištěn po přepočtu zhruba 1 mil CHF a žádá, aby mu bylo sděleno, zda má být i nadále zachováno zajištění účtu a případně odhad doby dalšího řízení. Závěrem je uvedeno, že pokud odpověď neobdrží do 16. 12. 2019, bude nuceno obstavení zrušit a ukončit právní pomoc. Podle otisku podacího razítka byl dopis doručen VSZ v Praze 17. 10. 2019 a téhož dne je opatřen podacím razítkem OZHFK.

[50] Ve spisu je za tímto dopisem zařazen protokol o hlavním líčení ze dne 26. 9. 2019, doručený 23. 10. 2019, a vidimovaný kárně obviněným 5. 11. Dále je ve spise sdělení okresního soudu z 11. 11. 2019, vidimované kárně obviněným 15. 11. Odročení jednání z 29. 1. 2020, vidimované kárně obviněným 30. 1. Nařízení hlavního líčení z 21. 2. 2020, bez vidimace. Vyrozumění o zrušení hlavního líčení z 10. 3. 2020, bez vidimační doložky, jen s nečitelnou paraťou. Následuje výzva okresního soudu ke sdělení časových možností kárně obviněného z 12. 3. 2020. Ta nemá vidimační doložku, ale následuje odpověď zaslaná okresnímu soudu z 13. 3. 2020 A. H. se sdělením, že kárně obviněný souhlasí s navrženými termíny od 9. 4. 2020 s ručně dopsaným „vidi“ a paraťou kárně obviněného. Dopis je opatřen vytištěným číslem listu odpovídajícím číslu listu ve spisu (č. l. 1927-1949 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013).

[51] V dopisu z 11. 3. 2020 (zjevně chybně datovaném 11. 3. 2019) (č. l. 1950 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013) SSZ uvádí, že jeho dopisy ze 7. 3. 2019 a 14. 10. 2019 zůstaly doposud bez odpovědi. Opakuje informace o zajištění přibližně 1 mil CHF a žádá o informaci, zda VSZ v Praze chce zachovat zajištění účtu a informaci o tom, kdy lze očekávat ukončení řízení. Závěrem je uvedeno, že pokud odpověď neobdrží do 30. 6. 2020, bude nuceno obstavení zrušit a ukončit právní pomoc. Podle otisku podacího razítka byl dopis doručen VSZ v Praze 18. 3. 2020 a dne 19. 3. 2020 je opatřen podacím razítkem OZHFK.

[52] Za tímto dopisem ve spisu následuje vyrozumění o hlavním líčení ze 17. 4. 2020 s nedatovaným podpisem kárně obviněného. Následuje protokol z hlavního líčení z 9. 1. 2020, doručený 27. 5. 2020, který je opatřen doložkou „vidi“ s datem 29. 6. a paraťou kárně obviněného. Vidimační doložkou z téhož dne je opatřen protokol z hlavního líčení z 4. 6. 2020, doručený na odbor 18. 6. 2020, a okresním soudem zaslaná stížnost obžalovaného J. P. z 12. 6. 2020, doručená na odbor 19. 6. (č. l. 1952 až 1985 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013). Následují další listiny s obdobně nepravdělnou vidimací od okamžiku přijetí. Kárně obviněný osobně podepsal na č. l. 2013 přípis okresnímu soudu

z 10. 11. 2020, přičemž vytištěné číslo jednací na přípisu odpovídá ručně vedenému číslování spisu.

[53] Na základě žádosti o informaci o stavu zajištění prostředků od státního zástupce VSZ v Praze Tomáše Kučery z 10. 11. 2022 sděluje e-mailem ze dne 29. 12. 2022 Spolkové státní zastupitelství (č. l. 2778 spisu VSZ v Praze sp. zn. 7 VZV 35/2013), že zajištěné prostředky na účtu č. X u Credit Suisse AG byly uvolněny 25. 1. 2021.

[54] Soud dále provedl výslech rejstříkářek, které do spisu žurnalizovaly dopisy SSZ ve Švýcarsku. Rejstříkářka A. K. uvedla, že na VSZ v Praze pracuje od roku 2001. Ze začátku byla zapisovatelka a dva roky poté začala dělat rejstříkářku na OZFHK. V případě, že dojde pošta přes Českou poštu, tak ji zažurnalizuje do dozorového spisu. V případě, že dozorový spis nemá u sebe, zajde ke státnímu zástupci, kde si spis vyžádá, popřípadě poštu žurnalizuje přímo u něj v kanceláři. Pokud je státní zástupce mimo budovu, tak mu posílá e-mail, pokud je v budově, tak ho kontaktuje telefonicky. Pohyb ISYZ u státního zástupce znamená, že mu dá věc do budníku. Je pak na něm, kdy a zda si spis odnese k sobě do kanceláře. Kárně obviněný míval věci v budníku i delší dobu. Nicméně si nemyslí, že by tam spis byl celé měsíce. Vždy takto koloval jen poslední svazek, ostatní svazky měl státní zástupce u sebe v kanceláři. Spisový přehled putuje se spisem. Veškerá nová pošta se dává již očíslovaná a proděrovaná navrch, aby státní zástupce věděl, když dostane dozorový spis do ruky, co mu přišlo jako nová pošta. Nová pošta je tak úplně navrchu, pod ní je spisový přehled. Kárně obviněný si vyřízenou poštu následně zařazoval na konec spisu sám, protože s ním nebyla dohoda, že by měly vyřízenou poštu zařazovat na konec spisu rejstříkářky. Pro daný spis byla rejstříkářkou od počátku. Dopisy ze dnů 7. 3. 2019 a 14. 10. 2019 žurnalizovala ona. Dopis ze dne 11. 3. 2020 žurnalizovala A. H., která ji v její nepřítomnosti zastupuje. Jakmile přijde písemnost do jakéhokoliv dozorového spisu, okamžitě se žurnalizuje a předkládá se státnímu zástupci. Nenechává nikdy žádné písemnosti stranou, případně, že by je předkládala státnímu zástupci samostatně. S kárně obviněným v minulosti neměla žádné osobní spory, ani jí nic nevytýkal.

[55] Rejstříkářka A. H. v rámci svého svědeckého výslechu uvedla, že na VSZ v Praze pracuje od listopadu 2000 na pozici rejstříkářky. Nepamatuje si, že by na ní byly kdykoliv stížnosti ohledně vedení spisu. Když přijde nová pošta a státní zástupce je v budově, tak ho telefonicky o nové poště informují. Nová pošta se dá navrch posledního svazku dozorového spisu a napíše se na ni číslo listu. Koluje jen poslední svazek. Pokud je v ISYZ zapsáno, že je spis u státního zástupce, může to znamenat i to, že je v jeho budníku, nikoliv nutně v jeho kanceláři, vždy jej ale předtím vyrozumí. Někdy se i stane, že tam je spis několik měsíců. Taková doba je ale jen u porozsudkové agendy. Jinak si budník státní zástupci kontrolují i několikrát denně, zpravidla alespoň jednou za den. Kárně obviněnému některé spisy vedla a tato praxe u něj byla stejná. Potvrdila, že dopis z 11. 3. 2020 žurnalizovala. S kárně obviněným v minulosti neměla žádné spory, ve věci Lesy ČR on neměl žádné speciální požadavky na žurnalizování, i listina č. l. 1950 byla žurnalizována standardně.

[56] Soud provedl také výslech svědka Mgr. Zdenka Štěpánka, tehdejšího ředitele odboru trestního řízení VSZ v Praze, který se bezprostředně před koncem kárného řízení dostal do pozice kárného navrhovatele. To však na použití závěru jeho svědecké výpovědi nic nemění. Jednak byl původně vyslechnut jako běžný svědek, navíc v řízení vypovídal pouze ohledně organizačního chodu státního zastupitelství. Informace tohoto charakteru kárný senát

pravidelně při ústním jednání zjišťuje přímo od kárného navrhovatele. Kárně obviněný skutečnosti obsažené v jeho výpovědi nijak nezpochybňoval ani nevyvracel.

[57] Mgr. Zdeněk Štěpánek při svém svědeckém výslechu uvedl, že jako vedoucí OZHFK po svém nástupu 1. 2. 2019 již narozdíl od svého předchůdce JUDr. Bodláka nekontroloval veškerou poštu. Domluvil se s kanceláří, že mu bude předkládána pouze pošta podstatná. K seznamu pošty předkládané kanceláří řediteli odboru, který předložila kárná navrhovatelka (č. l. 111 kárného spisu), konstatoval, že jeho obsah odpovídá ústní dohodě s kanceláří. Na seznamu je uvedena mj. položka „písemnosti od jiných státních zastupitelství“, tím však byla myšlena česká státní zastupitelství. Odpovědi na mezinárodní právní pomoc by řediteli odboru na vědomí nešly. Dopis ze SSZ ve Švýcarsku ze dne 12. 3. 2019 parafoval JUDr. Bodlák coby jeho zástupce z důvodu jeho nepřítomnosti na pracovišti. Zřejmě z toho důvodu, že on měl coby předchozí ředitel odboru s kanceláří sjednáno, že mu na vědomí předkládaly veškerou došlou poštu.

[58] Dále kárný senát provedl k důkazu výpis o pohybu dozorového spisu sp. zn. 7 VZV 35/2013 v ISYZ v době, kdy byly na VSZ v Praze doručeny žádosti SSZ ve Švýcarsku. Podle něj měl kárně obviněný spis u sebe, mimo jiné v období od 12. 3. 2019 do 13. 6. 2019 a od 18. 9. 2019 do 6. 1. 2020. V mezidobí byl většinou „na lhůtě“ nebo u kárně obviněného, od 17. do 18. 9. 2019 je uvedena „mundáž“. Svědkyně A. K. při jednání konaném 20. 9. 2023 uvedla, že tento pojem značí situaci, kdy státní zástupce přinese spis spolu s pokynem ke psaní, který ona následně zpracovává. Poté dává spis opět na lhůtu, nebo zpět státnímu zástupci. Dále měl kárně obviněný spis u sebe od 29. 1. 2020 do 30. 1. 2020. Poté byl na lhůtě od 30. 1. do 11. 3. 2020. Kárně obviněný jej měl následně u sebe od 19. 3. 2020 do 29. 6. 2020. Poté byl střídavě buď u kárně obviněného nebo na „lhůtě“. Dne 10. 11. 2020 je opět vyznačena mundáž. Z výslechu A. H. však vyplynulo, že to, že je psán spis u státního zástupce, může znamenat i to, že je fakticky v kanceláři u rejstříkářek, ale v budníku konkrétního státního zástupce.

[59] Dále soud provedl k důkazu výpis z docházkového systému VSZ v Praze. Z něj vyplývá, že v březnu 2019 chodil kárně obviněný běžně do práce. V termínu od 11. 3. do 15. 3. čerpal dovolenou. Běžně do práce chodil i v říjnu 2019, dovolenou čerpal pouze 25. 10. V březnu 2020 čerpal kárně obviněný dovolenou od 2. 3. do 6. 3. 2020. Ostatní dny podle docházkového systému VSZ v Praze chodil do práce. V trestním řízení vedeném po postoupení věci kárným senátem však VSZ v Praze upřesnilo, že ačkoliv podle docházkového systému chodil kárně obviněný v březnu do práce, ve skutečnosti to znamenalo od 13. 3. až 31. 3. 2020 práci z domova (č. l. 209 trestního spisu). V docházkovém systému VSZ v Praze je následně celý duben a v květnu do pátku 22. 5. vykázána práce z domova. Na pracoviště začal kárně obviněný docházet od pondělí 25. 5. 2020. V červnu až září 2020 se práce z domova vyskytuje jen sporadicky, naopak častější je od října do prosince 2020 a v lednu 2021 (č. l. 210 až 219 trestního spisu).

[60] K tomu kárně obviněný v rámci svého výslechu při jednání konaném 20. 5. 2025 vypověděl, že v době od 13. 3. do 22. 5. 2020 pracoval z místa svého bydliště v N. M. Spisy mu tam vozil řidič služebním autem. V té době dostával e-mailem od rejstříkářek upozornění na došlou poštu. V době covidu VSZ v Praze fungovalo tak, že na pracovišti byla přítomna část státních zástupců, kteří zajišťovali chod pracoviště a zpracovávali agendu i jiných státních zástupců, která nesnesla odkladu. V té době však neobdržel žádnou informaci ohledně zpráv ze Spolkového státního zastupitelství. Obecně však novou poštu v jeho věcech vyřizovali zastupující státní zástupci a vůbec jej o ní neinformovali. Daný státní zástupce

vždy vyhodnotil, zda se jedná o urgentní věc a podle toho ji vyřídil. Kárně obviněný však nevěděl, kdo jej zastupoval, a ani se zastupujícím státním zástupcem nijak nekomunikoval. Nevěděl, kteří státní zástupci byli v té době přítomni na pracovišti, to byla věc ředitele. Nikdy se mu nestalo, že by jej zastupující státní zástupce ohledně došlé pošty kontaktoval. Poté, co se mu spis dostal do rukou po návratu z home office, podíval se, zda je v něm nová pošta a tu buď vyřídil, odvidoval nebo nalhůval. Spis byl nepřehledný, protože spisový přehled byl úplně vespod. Od rejstříkářek mu chodily informace o došlé poště e-mailem.

[61] Soud dále provedl k důkazu podstatný obsah rozsudku OS v Hradci Králové ze dne 16. 12. 2012, sp. zn. 3 T 50/2017. Z něj vyplynulo, že J. H. byl odsouzen pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b, c) tr. zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2011 formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Tento zločin měl spočívat v tom, že J. H. spolu s dalšími odsouzenými zastíral původ finančních prostředků, které byly získány trestným činem. Konkrétně mělo jít o zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 a 2 písm. c) tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 11. 2011 ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Ten měl spočívat v neoprávněném zvýhodnění společností dynn, a. s., a TIME IMPORT, a. s., v zadávacích řízeních nazvaných „Poskytovatel služeb IS/ICT pro Lesy České republiky, s. p.“ a „Systémový integrátor IS/ICT pro Lesy České republiky, s. p.“. Finanční prostředky z trestné činnosti byly vypláceny nejprve přímým dodavatelům státního podniku Lesy České republiky. Ti následně část prostředků poslali společností Eckford Management Limited a Kendall Systems Limited, obě se sídlem ve Velké Británii. Skutečným vlastníkem obou společností byl J. H. Tyto společnosti následně přeposílaly finanční prostředky mimo jiné na účet č. X u Credit Suisse AG vedený na společnost Stone&Pearl Consulting Corp. se sídlem ve státu Samoa, přičemž skutečným vlastníkem finančních prostředků byl J. H., který byl také jedinou osobou s dispozičními oprávněními k tomuto účtu. Celkem na tento účet bylo převedeno 287 217 037,41 Kč. Následně byly peníze z tohoto účtu odesílány na účty J. H. a dalšího odsouzeného J. P. J. H. byl následně uložen mj. trest propadnutí věci peněžních prostředků na účtu č. X u Credit Suisse AG vedený na společnost Stone&Pearl Consulting Corp., jejichž vlastníkem je J. H.

[62] Z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2022, č. j. 10 To 112/2022-24824 následně vyplývá, že byla zamítnuta veškerá odvolání podaná proti rozsudku okresního soudu, s výjimkou odvolání všech zúčastněných osob do výroku o zabránění věci, kterému bylo vyhověno. Tento výrok nijak nesouvisí s výroky o vině a trestu týkajícími se J. H.

[63] Podle kurzovního lístku ČNB z 25. 1. 2021 byl kurz 1 CHF = 24,213 CZK. V podáních ze SSZ ve Švýcarsku nebyla sdělena přesná částka, pouze „přibližně 1 mil. CHF“. Kárná navrhovatelka sdělila, že toto je jediná informace stran výše částky, kterou VSZ v Praze toho času obdrželo. Skutečná výše částky 1 556 466 CHF však následně vyplynula z trestního řízení vedeného proti kárně obviněnému a z bankovních informací vyžádaných kárným soudem, viz body [67] až [68] níže).

[64] Soud dále provedl k důkazu úřední záznam ze dne 22. 5. 2023, č. j. 9 SPR 34/2023-61, s přílohou, obsahující výpis spisů, které se nachází u státního zástupce (dle záznamu v ISYZ) déle, než 3 měsíce. Z něj vyplývá, že dozorový spis byl opakovaně po dobu více jak 3 měsíců napsán na kárně obviněného, a to od 30. 11. 2017 do 17. 4. 2018, od 1. 10. 2018 (tam je chyba v úředním záznamu) do 1. 3. 2019, od 13. 3. 2019 do 13. 6. 2019, od 18. 9. 2019 do 6. 1. 2020 a od 26. 3. 2021 do 22. 6. 2021. Na základě výpisu z ISYZ proběhla fyzická kontrola vedoucí

spisové služby, což je v úředním záznamu potvrzeno. Z ústního jednání a výše rekapitulovaného výsledku rejstříkářek však vyplynulo, že to, že je spis napsaný na státního zástupce, může znamenat, že fakticky není v jeho fyzické dispozici, ale v budníku v kanceláři rejstříkářek.

[65] Z přehledu „Intervencí u soudu a přidělených spisů v období 12. 3. 2019 – 18. 3. 2020“, u státních zástupců oddělení hospodářské a majetkové kriminality odboru trestního řízení zpracovaného ředitelem odboru trestního řízení JUDr. Tomášem Turkem, DiS., vyplývá, že kárně obviněný měl v agendě VZT přiděleno 24 věcí a v agendě VZN 40 věcí, celkem tedy 64 věcí. V průměru měl jeden státní zástupce přiděleno v agendě VZT 27,875 věcí, v agendě VZN 38,875 a celkem tedy 66,75. U soudu intervenoval v daném případě ve 27 případech, přičemž průměr je 21 případů. Z uvedeného plyne, že zatížení kárně obviněného se nijak významně nevyvíjelo průměru, což ani netvrdil.

[66] Soud provedl k důkazu písemné zachycení pokynu vedoucí kanceláře podle domluvy s tehdejšími vedoucími odboru Mgr. Štěpánkem (nyní kárným navrhovatelem), co se má předkládat řediteli odboru k aprobaci. Z toho, co je relevantní pro nyní projednávanou věc, je na něm uvedena „pošta od jiných podatelů“, případně „vše z NSZ a jiných státních zastupitelství“. Následuje poznámka, že řediteli odboru překládat „*prakticky veškerou poštu kromě vyrozumění o termínu h.l., zprávy NCOZ, žádosti o prodl. lh, vyšetřování-prověřování, žádosti NCOZ dle § 8/2 tr.ř., CEÚ...*“. Korespondence v rámci mezinárodní právní pomoci v pokynu uvedena není. Pokyn samotný tak výslovně mezinárodní právní pomoc neřadí ani do kategorie, co se předkládat má, ani do kategorie, co se předkládat nemá. Jeho vypovídající hodnota proto není významná.

[67] Soud provedl k důkazu podstatný obsah opatření policejního orgánu ze dne 28. 1. 2025, č. j. NCOZ-8026-112/TČ2023- 417604-H. Z něj mimo jiné vyplývá, že informacemi získanými cestou právní pomoci bylo potvrzeno, že SSZ ve Švýcarsku komunikovalo v dané době s VSZ v Praze třemi žádostmi, na které však neobdrželo žádnou odpověď, a proto dne 25. 1. 2021 zajištění finančních prostředků na bankovním účtu č. X vedeném v bance Credit Suisse AG pro společnost Stone&Pearl Consulting Corp. zrušilo. S kárně obviněným v dané záležitosti nebyla vedena jiná komunikace. Z bankovních informací poskytnutých bankou Credit Suisse AG a také PPF Bankou a.s. pak plyne, že J. H. převedl dne 20. 4. 2021 z uvolněného účtu všechny peněžní prostředky ve výši 26 083 912,47 Kč na svůj osobní účet č. X vedený v České republice PPF Bankou a.s., který založil 26. 3. 2021 a uzavřel 13. 5. 2021.

[68] Soud provedl k důkazu informaci, kterou si vyžádal od PPF Banky a. s. (č. l. 203 kárného spisu), z níž vyplynulo, že dne 20. 4. 2021 přišla na účet č. X příchozí platba ve výši 26 083 712,47 Kč z účtu č. X (název protiúčtu RAIFFEISENBANK MT103) se zprávou pro příjemce „STONE PEARL CONSULTING CORP., INSTRUCT CURR/AMT: CZK 26083912.47. Jednalo se o zahraniční platbu v české měně. Do PPF banky a.s. byla tato platba doručena prostřednictvím tuzemského clearingového systému CERTIS AMOS, který provozuje Česká národní banka a české banky jsou jeho účastníky. Platba ze zahraničí byla do PPF banky a.s. zaslána zprostředkovaně přes Raiffeisenbank a.s. Účet X je účet Raiffeisenbank a.s., ze kterého byla uvedená platba odeslána (jedná se o dedikovaný účet banky pro předávání tohoto typu plateb). Stone&Pearl Consulting Corp. je původní (zahraniční) plátce.

[69] Z informace vyžádané kárným soudem od Raiffeisenbank a.s. (č. l. 207 a 208 kárného spisu) plyne, že tato platba byla přijata z účtu vedeného Credit Suisse (CRESCHZH) IBAN X, vedený pro STONE PEARL CONSULTING CORP. a byl určena ve prospěch účtu J. H., IBAN X.

[70] Soud dále provedl k důkazu odpověď Spolkového státního zastupitelství OS v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2023 (č. l. 120 a 121 trestního spisu), že všechny zajištěné účty u Credit Suisse AG, včetně účtu X, byly uzavřeny, popřípadě bance nejsou známy, proto nelze majetek zajistit ani sdělit aktuální stav.

[71] Soud provedl k důkazu také část sdělení kárné navrhovatelky ze dne 22. 4. 2024 (č. l. 225-227 trestního spisu), zaslané policejnímu orgánu v rámci trestního řízení. Z něj vyplývá, že k datu 24. 2. 2023 byla provedena duplikace pevného disku stolního počítače kárně obviněného a současně zálohování jeho pracovní e-mailové schránky. Nebyl dohledán žádný e-mail, který by obsahoval vyrozumění zaměstnankyň kanceláře A. K. a A. H. o doručení žádosti a urgencí SSZ ve Švýcarsku ve dnech 12. 3. 2019, 17. 10. 2019 a 18. 3. 2020.

[72] Dále soud provedl k důkazu část e-mailů zaslaných A. H. či A. K. v období od 8. 1. 2020 do 11. 8. 2020. Rejstříkářky kárně obviněného v daném období vyrozumívaly o různých dokumentech došlých do jeho spisů vedených na OZHFK. Jednalo se opakovaně i o cizojazyčné listiny (např. e-mail z 11. 8. 2020: „*Ahoj, zase došlo něco z Bulharska do Šípala.*“) nebo např. o informaci o došlém překladu (např. e-mail z 1. 4. 2020: „*Ahoj, Přišel Ti překlad EVP Bulharsko.*“). Z toho vyplývá, že kárně obviněný byl rejstříkářkami vyrozumíván o doručování různých listin do spisů v případě, že nebyl v budově VSZ v Praze, včetně méně významných. V případě druhé a třetí žádosti SSZ ve Švýcarsku byl na home office a žádný takovýto e-mail od rejstříkářek neobdržel.

[73] Z e-mailu ze dne 11. 3. 2020, rozeslaného Mgr. Kateřinou Weissovou, zástupkyní ředitele odboru trestního řízení státním zástupcům tohoto odboru, vyplývá, že v důsledku opatření o snížení počtu státních zástupců na pracovišti na jednu čtvrtinu až jednu třetinu bude zbytek pracovat v režimu home office, s čímž souvisejí organizační požadavky. Zároveň, že bude třeba zajistit alespoň minimální zastupitelnost (prohlédnout budník a vyhodnotit, zda něco spěchá nebo počká, vyžádat spis, apod.).

[74] Z e-mailu ze dne 11. 6. 2025, zaslaného vedoucí kanceláře Š. H. kárně obviněnému vyplývá, že z důvodu rekonstrukce části dozorového spisu v jiné věci žádá o zaslání písemností, které by mohl dohledat ve svém počítači. Kárně obviněný uvedl, že tím chce poukázat na to, že ne vždy evidence spisů na VSZ v Praze funguje bezproblémově.

IV.4. Neprovedené důkazy

[75] Původní kárná navrhovatelka i kárně obviněný předložili soudu množství důkazních návrhů. Kárný senát však část z nich neprovedl pro nadbytečnost, a to z důvodů, které budou nyní rekapitulovány.

[76] V první řadě kárný senát neprovedl důkaz přehledem docházky kárně obviněného v měsících červen 2022 až leden 2023, jelikož se netýká rozhodného období, kdy se měl kárně obviněný se žádostmi SSZ ve Švýcarsku seznámit.

[77] Dále neprovedl k důkazu vyjádření kárně obviněného ze dne 12. 5. 2023, 17. 5. 2023 a 23. 5. 2023, jelikož jde o podaná vysvětlení kárně obviněného k obsahu kárného návrhu, která byla nahrazena výsledkem kárně obviněného při ústním jednání.

[78] Soud neprovedl k důkazu ani vyjádření A. K. ze dne 19. 5. 2023, č. j. 9 SPR 34/2023-56, jelikož ta byla při ústním jednání vyslechnuta jako svědkyně.

[79] V neposlední řadě soud neprovedl důkaz výsledkem J. H. Kárná navrhovatelka jej navrhla za účelem objasnění, zda byl o uvolnění finančních prostředků bankou Credit Suisse AG informován. Uvedené však vyplynulo již z informací, které si soud vyžádal od PPF banky a.s. a Raiffeisenbank, a.s. (viz body [68] a [69] výše) Proto bylo nadbytečné tento výsledek provádět.

IV.5. Skutková zjištění a jejich hodnocení

IV.5.A. Skutková zjištění týkající se vytýkaného jednání

[80] Soud po doplnění dokazování dne 20. 5. 2025 dospěl k závěru, že se nepodařilo prokázat, že by rejstříkářky kárně obviněného vyrozuměly e-mailem nebo telefonicky o doručení žádostí a urgencí SSZ. Dne 12. 3. 2019, kdy došlo první z uvedených sdělení, kárně obviněný dle výpisu z docházkového systému čerpal dovolenou (od 11. do 15. 3., viz bod [59] výše). Rejstříkářky jej tedy ohledně došlé pošty nekontaktovaly telefonicky, jelikož se nenacházel v budově VSZ v Praze. Dle zavedené praxe by ho měly vyrozumět e-mailem, což se však nepodařilo prokázat nahlédnutím do e-mailové schránky kárně obviněného (viz bod [71] výše). V případě poslední urgency, došlé 18. 3. 2020, z dokazování vyplynulo, že kárně obviněný pracoval na home office. Nenacházel se tedy v budově VSZ v Praze a rejstříkářky jej měly opět vyrozumět e-mailem, což se však také neprokázalo, ačkoliv jindy vyrozumíván byl. Soud nevylučuje, že k vyrozumění e-mailu u prvního a třetího přípisu došlo, přičemž kárně obviněný mohl e-mailu smazat. To však nebylo prokázáno a soud proto s ohledem na zásadu *in dubio pro reo* vycházel z toho, že mu e-mailu v rozporu s obvyklou praxí nebyly zaslány. Pokud jde o druhou urgenci, pak dne 17. 10. 2019 byl kárně obviněný dle docházkového systému na pracovišti (viz bod [59]), proto měl být rejstříkářkami vyrozuměn telefonicky. S ohledem na to, že soud vychází z toho, že v rozporu s obvyklou praxí nebyl kárně obviněný vyrozuměn o doručení prvního a třetího přípisu, musí opět s ohledem na zásadu *in dubio pro reo* učinit závěr i o tom, že nemusel být vyrozuměn ani v případě druhého přípisu. Pokud totiž bylo zpochybněno, že byla dodržena obvyklá praxe u dvou ze tří případů, soud těžko může vycházet z toho, že v prostředním případě jistě dodržena byla. Soud tak uzavírá, že v tomto směru vychází z tvrzení kárně obviněného, že ani o jednom přípisu SSZ nebyl rejstříkářkami adresně vyrozuměn.

[81] Z výsledku rejstříkářek vyplynulo, že pokud byl spis v ISYZ evidován jako „u státního zástupce“, mohlo to znamenat i to, že se spis nachází v kanceláři rejstříkářek, avšak v budníku kárně obviněného. Pokud tedy z dokazování v bodě [58] výše vyplynulo, že spis byl evidován „u státního zástupce“ v rozhodné době od 12. 3. 2019 do 13. 6. 2019 a od 18. 9. 2019 do 6. 1. 2020, tak to znamená, že se mohl nacházet i v kanceláři rejstříkářek, v budníku kárně obviněného.

[82] Soud se neztotožnil s obhajobou kárně obviněného, že se spisem snad mohl někdo záměrně manipulovat. Spisový přehled je veden řádně a jeho jednotlivé záznamy na sebe

navazují. Ve spisovém přehledu není škrtnáno ani do něj vpisováno. Listiny ze SSZ jsou v něm označeny. Konkrétně první žádost došla na VSZ v Praze 12. 3. 2019 je ve spisovém přehledu evidována „12/3 SZ Bern – sdělení č. l. 1868“. Druhá žádost došla 17. 10. 2019 je ve spisovém přehledu evidována „17/10 SZ Bern – sdělení č. l. 1925-1926“. Třetí žádost došla 18. 3. 2020 je evidována jako „18/3 SRN – sděluje č. l. 1950-1951“. V posledním případě se zde zjevně jedná o nepřesnost jedné z rejstříkárek ve zkratce „SRN“, zřejmě pramenící z toho, že přípis je v němčině. Pokud by si však kárně obviněný spisový přehled prošel, bylo by to naopak něco, co by vzbudilo jeho pozornost a po prohlédnutí takto zaznamenané listiny by zjistil, čeho se její obsah týká. Nemá to proto vliv na celkovou přehlednost a návaznost spisového přehledu.

[83] Ve spisovém přehledu jsou navíc i zápisy kárně obviněného, které navazují v číselné řadě i po listinách ze Švýcarska. Například se tak jen dva zápisy nad zápisem kárně obviněného ze 17. 9. 2019 (bod [48]) nachází záznam o došlém prvním sdělení z 12. 3. 2019, č. l. 1868, či zápis kárně obviněného z 17. 9. 2020, který je šest zápisů pod záznamem o třetím sdělení došlém 18. 3. 2020, č. l. 1950-1951. Je tedy vyloučeno, že by dodatečně někdo záznamy ve spisovém přehledu doplňoval bez součinnosti s kárně obviněným.

[84] To, co bylo řečeno o spisovém přehledu, platí obdobně, i pokud jde o samotné listiny tvořící obsah spisu. Navazují v číselné řadě, velké množství z nich je opatřeno různými vidimačními zápisy či přímo pokyny kárně obviněného, vztahujícími se ke konkrétním číslům listu. Například téměř bezprostředně za poslední urgenci SSZ, došlou 18. 3. 2020 (č. l. 1950-1951 dozorového spisu), je na č. l. 1954-1974 založeno několik protokolů o hlavním líčení došlých 27. 5. 2020, vidovaných kárně obviněným 29. 6. 2020. Na č. l. 1975 následuje další protokol o hlavním líčení došlý 17. 6. 2020, vidovaný kárně obviněným taktéž 29. 6. Soud si proto nedovede představit, jak by mohlo být se spisem manipulováno či do něj něco vkládáno. Je evidentní, že listiny součástí spisu byly, byť je možné, že nebyly seřazeny přesně tak, jak bylo obvyklé.

[85] Kárně obviněný svou domněnku, že by někdo záměrně manipuloval se spisem tak, aby mu znemožnil seznámení se s došlou poštou, nijak nepodložil a neprokázal. Muselo by se tak navíc stát opakovaně za pomoci obou rejstříkárek. Obě z nich, stejně jako kárně obviněný, ale vypověděly, že s ním vycházely dobře, všichni navzájem se snažili vycházet si vstříc. Jednalo se o dlouholeté pracovnice VSZ v Praze. Není zřejmá žádná motivace, která by je k takovému jednání vedla. Kárný senát proto dospěl k závěru, že se spisem záměrně manipulováno nebylo.

[86] Soud nepřisvědčil ani obhajobě kárně obviněného, že by jej mělo případně vyvinít, že spis byl veden nestandardně a rejstříkářky do něj listiny nezařazovaly tak, jak bylo obvyklé, a proto se s dotčenými listinami nemohl seznámit. I pokud by byla pravda, že spis opravdu nebyl veden standardně, jak vypověděl kárně obviněný, pak měl k práci s ním v tu chvíli přistupovat výrazně obezřetněji, aby předešel tomu, že přehlédne nějakou listinu. Samozřejmě se v tu chvíli nabízelo, aby si zkontroloval zejména soulad spisového přehledu se spisem. Ve spisovém přehledu by bez obtíží dohledal listiny ze SSZ, se kterými nebyl seznámen. V případě, kdy byla 7. 3. 2019 doručena první žádost SSZ ve Švýcarsku, následuje zápis kárně obviněného ve spisovém přehledu ze dne 17. 9. 2019 jen o několik řádků níže. Bylo proto snadné, aby si všimnul, že je ve spisovém přehledu v kolonce „Došlo“ uvedeno „SZ Bern – sdělení“. Zároveň je jen těžko pochopitelné, proč by se rejstříkářek nezeptal, proč není spis seřazen tak, jak je obvyklé, když jak uvedl, nikdy nic takového předtím nezažil (bod [41] výše). V takové situaci by také bylo namístě, aby je zároveň požádal o seřazení či

řádnou žurnalizaci spisu. S došlou poštou vždy koloval pouze aktuální svazek, jehož případné podrobnější projití v případě pochybností by nepředstavovalo žádnou významnou časovou zátěž.

[87] Pokud se kárně obviněný snažil poukázat na to, že evidence spisů na VSZ v Praze neprobíhá bezproblémově (bod [74]), tak soud uvádí, že z jednoho e-mailu o tom, že v jiné věci musel být zrekonstruován dozorový spis, nelze činit tento obecný závěr. Pro posouzení nyní projednávané věci je rozhodující to, že tomu tak nebylo ve věci 7 VZV 35/2013.

[88] Obdobně soud vyhodnotil i situaci týkající se pandemie covid-19 a s tím související výkon práce v režimu home office. Je pravdou, že v tomto období byla průběžná práce se spisy značně ztížena objektivními okolnostmi. Kárně obviněný na svou obhajobu uvedl, že v té době byla na VSZ v Praze přítomna část státních zástupců, kteří měli v zástupu za pracující z domova kontrolovat došlou poštu, zda se nejedná o něco urgentního, co nesnese odkladu. Soud považoval za nadbytečné dále dokazovat, zda tomu tak bylo i na OZHFK, neboť kárně obviněný dokládal pouze zavedená opatření na odboru trestního řízení. I pokud by tomu tak však bylo, pak z výsledku kárně obviněného vyplynulo, že tímto považoval věc za zcela vyřízenou. Případně se dokonce snažil naznačit, že odpovědnost za nevyřízení došlé korespondence byla na zastupujícím státním zástupci. O to, zda ho opravdu nějaký státní zástupce zastupoval a mohl se dostat k vyřizování věcí, které standardně náležely jemu, se však vůbec nezajímal. Zejména však poté, co se kárně obviněný vrátil na VSZ v Praze z home office, pouze zkontroloval, zda ve spisech není nějaká nová pošta, aniž by se jakkoliv seznámil s tím, co se se spisem dělo v době jeho nepřítomnosti (bod [60]). Povinností kárně obviněného však bylo seznámit se s tím, co se se spisem dělo v době jeho fyzické nepřítomnosti, minimálně v tom směru, zda v něm případně zastupující státní zástupce neučinil úkony. Kárně obviněný přebíral spis zpět, a i pro jeho další postup bylo nezbytné, aby věděl, co se ve spisu v mezidobí stalo.

[89] Kárný soud nepřisvědčil ani obhajobě kárně obviněného, že každou novou poštu došlou do spisu 7 VZV 35/2013 vždy opatřil vidimační doložkou, a proto nedokáže vysvětlit, proč tomu tak v případě tří žádostí SSZ ve Švýcarsku nebylo. Z výše provedeného dokazování naopak vyplynulo, že nevidoval každou do spisu došlou listinu, ale pravidelně se v něm nacházejí listiny, které nejsou vidovány vůbec (viz například body [47] a [50] výše), ačkoliv se s nimi zjevně musel seznámit, neboť se od nich odvíjel často jeho další postup. Pokud jde o konkrétní příklad, lze poukázat na výzvu OS v Hradci Králové ke sdělení časových možností kárně obviněného z 12. 3. 2020, č. l. 1947 dozorového spisu. Ta nemá vidimační doložku, ale následuje odpověď zaslaná 13. 3. 2020 A. H. se sdělením, že kárně obviněný souhlasí s navrženými termíny od 9. 4. 2020, kterou kárně obviněný vidoval. Je tedy patrné, že byť kárně obviněný došlou poštu neopatřil vidimační doložkou, musel s ní být seznámen, když dal na jejím základě pokyn rejstříkářce, aby OS v Hradci Králové zaslala odpověď uvedeného znění.

[90] Nesystematičnost kárně obviněného v zaznamenávání seznámení se s došlými listinami lze dále poukázat například na č. l. 1835 (usnesení OS v Hradci Králové), 1884 (zaslání usnesení ústavního soudu), 1894 (protokol o hlavním líčení), 1943 (vyrozumění o konání hlavního líčení), 2005 (usnesení OS v Hradci Králové), 2007 (usnesení OS v Hradci Králové), 2014 (vyrozumění o nekonání hlavního líčení), 2016 (vyrozumění o nařízení hlavního líčení), 2032 (zaslání znaleckého posudku). Ani jedna z uvedených listin není kárně obviněným vidována. Nacházejí se však v souvislé řadě s listinami, které vidovány jsou, a to například č. l. 1838 (usnesení KS v Hradci Králové), 1842 (vyrozumění o nekonání hlavního

líčení), 1845 (ustanovení obhájce J. H.), 1848 (usnesení OS v Hradci Králové), 1852 (stížnost proti usnesení), 1856 vyrozumění o odročení hlavního líčení), 1865 (vyrozumění o konání hlavního líčení), 1869 (protokol o hlavním líčení), 1927 (protokol o hlavním líčené), 1938 (sdělení OS v Hradci Králové). Mezi takto uvedenou poštou se na č. l. 1868 a 1925 nachází i první a druhá žádost SSZ ve Švýcarsku, které taktéž nejsou kárně obviněným vidovány. Na bezprostředně následujících číslech listu, tedy 1869 a 1927, jsou však listiny opět opatřeny vidimační doložkou. Z uvedeného proto nevyplývá žádný obvyklý způsob, kterým se kárně obviněný seznamoval s došlou poštou, jelikož systém kárně obviněného nebyl konzistentní ani v rámci téhož typu listiny (jako třeba usnesení či vyrozumění o odročení/nařízení jednání). Lze tedy shrnout, že v dozorovém spise se různě střídají vidované a nevidované listiny.

[91] Závěry rekapitulované v předchozím bodě vyvrací i argument kárně obviněného, že není možné, aby byla druhá žádost zažurnalizována do spisu bez vidimační doložky, jelikož to by rejstříkárky nikdy neudělaly (viz obhajoba v bodě [16] výše). V řízení se totiž prokázalo, že pošta byla standardně zařazována do spisu i bez vidimace kárně obviněným.

[92] V neposlední řadě kárně obviněný namítal, že je zvláštní, že bylo ředitelem odboru parafováno pouze první ze tří sdělení SSZ ve Švýcarsku. K tomu svědek Mgr. Štěpánek, toho času ředitel odboru, vypověděl, že dne 12. 3. 2019, kdy došlo první sdělení, jej zastupoval JUDr. Bodlák z důvodu jeho nepřítomnosti na pracovišti. JUDr. Bodlák měl jako přechodí ředitel odboru v průběhu své funkce dohodu s kanceláři, že mu bude předkládána veškerá pošta. Je proto logickým vysvětlením, že mu v době, kdy zastupoval nepřítomného ředitele odboru, kancelář došlou poštu předkládala tak, jak byla zvyklá z doby, kdy byl ředitelem odboru on.

[93] Naproti tomu se Mgr. Štěpánek s rejstříkárkami domluvil, že jemu bude ve funkci ředitele odboru předkládána pouze určitá pošta (viz bod [57] výše). Jak soud uvedl v bodě [66] výše, z písemného zachycení pokynu vedoucí kanceláře o tom, jakou došlou poštu předkládat řediteli odboru, nevyplývalo, jaká byla přesně domluva ohledně korespondence týkající se mezinárodní právní pomoci. Spíše se zdálo, že by předkládána být měla. Mgr. Štěpánek však při svém výslechu upřesnil, že „poštou od jiných státních zastupitelství“ se rozumí česká státní zastupitelství, a že odpovědi na mezinárodní právní pomoc mu jako řediteli odboru na předkládány nebyly. Zároveň potvrdil, že písemné zachycení pokynu odpovídá ústní dohodě s kanceláří. Byť tedy z pokynu jasně nevyplývá, zda měla být pošta od SSZ ve Švýcarsku nejprve předložena řediteli odboru, nebo ne, vyšel soud z nezpochybněného výsledku tehdejšího ředitele odboru (a tedy autora citovaného pokynu), že mu pošta týkající se mezinárodní právní pomoci předkládána nebyla. Další dvě žádosti SSZ ve Švýcarsku tedy nebyly novému řediteli odboru předloženy z důvodu, že s jeho nástupem došlo ke změně zavedené praxe.

IV.5.B. Osobní spis kárně obviněného

[94] Kárně obviněný byl po ukončení náhradní vojenské služby v roce 1991 přijat k Policii České republiky. V roce 1992 začal studovat Policejní akademii v Praze. Poté studoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. V roce 1999 byl jmenován do funkce policejního rady Útvaru pro odhalování korupce a závažné hospodářské činnosti služby kriminální policie a vyšetřování, oddělení kriminality na kapitálových trzích. Právnickou fakultu dokončil v roce 2001. Dne 1. 4. 2003 byl přijat jako právní čekatel u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4. Tam následně vykonával od 3. 2. 2005 do 31. 3. 2007

funkci státního zástupce. Od 1. 4. 2007 byl dočasně přidělen na Městské státní zastupitelství v Praze, oddělení ekonomické kriminality. K 1. 1. 2008 byl přeložen k Městskému státnímu zastupitelství v Praze, kde byl do 31. 8. 2008. Od 1. 9. 2008 byl přeložen k Okresnímu státnímu zastupitelství v Olomouci a od 1. 1. 2009 k Okresnímu státnímu zastupitelství v Šumperku. Tam pracoval na trestním úseku se specializací na hospodářské trestné činy. Od 1. 9. 2009 byl dočasně přidělen k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze, OZHFk, oddělení ochrany zájmů ČR a Evropské unie. Tam zpracovával agendu vedenou v rejstřících VZN a VZV v oblasti závažné hospodářské a finanční kriminality. Dne 1. 6. 2011 vyhověl tehdejší ministr spravedlnosti opakované žádosti kárně obviněného a přeložil jej k VSZ v Praze trvale. Od 1. 3. 2014 byl kárně obviněný přidělen k výkonu práce z OZHFk VSZ v Praze na odbor trestního řízení. V době podání kárného návrhu v rámci plnění svých pracovních povinností vyřizoval a zpracovával ještě i trestní věci z doby, kdy působil na odboru závažné hospodářské a finanční kriminality.

IV.5.C. Hodnocení

[95] Ve zprávě Národnímu bezpečnostnímu úřadu ze dne 6. 6. 2012 tehdejší vrchní státní zástupce JUDr. Vlastimil Rampula uvedl, že k plnění pracovních povinností přistupoval kárně obviněný spíše pasivně, avšak základní pracovní povinnosti plnil. V případě, že mu nadřízený stanovil termín ke zpracování konkrétního úkolu, jej včas splnil, nebo přiměřenou formou požádal o jeho prodloužení

[96] Co se týče hodnocení kárně obviněného, pro období od 1. 4. 2015 do 31. 12. 2016 o něm ředitelka odboru trestního řízení Mgr. Anna Puchtová uvedla, že zadané úkoly plnil v různé kvalitě. Opakovaně předkládal rozhodnutí, která nebyla kompletní a jejichž text logicky nenavazoval a současně bylo zjištěno opakované nedodržení termínů stanovených k plnění zadaných úkolů. Širší pracovní aktivity, jako např. účast na školeních pro spolupracující orgány či publikace v odborné literatuře nebyly hodnoceny. Celkový výsledek hodnocení byl dostatečný. Kárně obviněný s hodnocením nesouhlasil, nicméně jeho vyjádření je psáno rukou a je z velké části nečitelné či čitelné jen velmi obtížně. Mimo jiné je zřejmé, že hodnocení vytyká v některých částech nekonkrétnost.

[97] Hodnocení za období od 1. 1. 2017 do 4. 9. 2019 zpracoval JUDr. Jaroslav Dolejší, ředitel odboru trestního řízení. Podle něj kárně obviněný vykazoval opakované závady v postupu a nízkou kvalitu obsahu vydávaných rozhodnutí. Byť byl schopen pracovat velmi kvalitně, k průběžnému a kvalitnímu plnění řádných povinností byl lhostejný. Svým přístupem k práci si fakticky vynutil pozitivní diskriminaci ve smyslu přidělování věcí nižší až střední složitosti, aby jeho výstupy negenerovaly chybovost, která by zabírala kapacitu nadřízených při jejich opravách. Nad rámec výtek ke konkrétním věcem kárně obviněný nerespektoval kancelářský řád a jednal nekolegiálně vůči pracovním kanceláře, a to opakovaným ukládáním nedostatečných pokynů ke způsobu vypravování zásilek. Hodnotitel uzavřel, že kárně obviněný svým pracovním nasazením a přístupem k práci nesplňoval požadavky na výkon funkce státního zástupce na třetím stupni soustavy státního zastupitelství. Kárně obviněný nevyužil možnosti vyjádřit se k hodnocení.

[98] Z hodnocení kárně obviněného za období od 5. 9. 2019 do 23. 11. 2022 (zjevnou chybu v psaní uveden rok 2021, který je ale v rozporu s daty podpisu hodnotitele a vyjádřením tehdejší vrchní státní zástupkyně), které zpracoval opět JUDr. Jaroslav Dolejší, vyplývá, že v hodnoceném období namísto zlepšení předchozího stavu došlo k ještě hlubšímu propadu jeho celkového přístupu k plnění pracovních povinností a až k vyslovené

lhostejnosti k podávanému pracovnímu výkonu. Nejen že opět docházelo k faktické pozitivní diskriminaci kárně obviněného, ale ani přidělené méně složité věci nebyl schopen vyřizovat včas a kvalitně. Tím způsoboval opakované průtahy ve vyřizování přidělovaných věcí, a to i přes to, že vůči němu byla uplatňovaná soustavná kontrola ze strany bezprostředně nadřízené. Změnu jeho postoje k práci nezměnily ani opakované pohovory s nadřízenými. Po prvotním odmítání kritiky pracovních výkonů a bagatelizaci problému následně připustil nedostatečný pracovní výkon. Přislíbil, že vyhledá odbornou pomoc, což následně i tvrdil, avšak k žádné faktické změně k lepšímu nedošlo. Tím dlouhodobě jednal na úkor ostatních kolegů a v rozporu s plněním povinností státního zástupce. Nad rámec již dříve uvedeného mu bylo nově vytýkáno také nerespektování interní normativní úpravy ohledně vykazování a schvalování služebních cest. Dlouhodobě bylo problematické také ignorování pokynů nadřízených. Celkové bodové ohodnocení kárně obviněného bylo prakticky soustavně nedostatečné. Hodnotitel uzavřel, že kárně obviněný svým pracovním nasazením a přístupem k práci nejen, že nesplňuje požadavky na výkon funkce státního zástupce na třetím stupni soustavy státního zastupitelství, ale na výkon funkce státního zástupce vůbec. U tohoto hodnocení chybí podpis kárně obviněného, že byl s hodnocením seznámen.

IV.5.D. Výtky a další kárná řízení

[99] V průběhu působení na VSZ v Praze do doby podání kárného návrhu bylo kárně obviněnému uděleno celkem 6 písemných výtek podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství.

[100] Dne 12. 3. 2015 byla kárně obviněnému udělena písemná výtka za to, že ve funkci dozorového státního zástupce v závěrečné fázi postupu před zahájením trestního stíhání předložil řediteli OZHFK vědomě se zpožděním nejméně 3 pracovních dnů informaci o realizaci dané trestní věci, která tím mohla být ohrožena a z organizačního hlediska proběhla ve zbytečném stresu.

[101] Další písemná výtka mu byla udělena dne 12. 1. 2016, jelikož ve dvou případech nedodržel lhůty stanovené zákonem o státním zastupitelství či vnitřními předpisy, čímž se dopustil nezákonné nečinnosti v souhrnné délce minimálně 3 měsíců.

[102] Dne 7. 8. 2018 byla kárně obviněnému udělena další písemná výtka za to, že se v konkrétní trestní věci dopustil nezákonné nečinnosti v délce bezmála 1 měsíce, aniž by požádal o prodloužení zákonné lhůty či informoval tehdejší kárnou navrhovatelku.

[103] Další výtka byla kárně obviněnému udělena dne 18. 2. 2020, za jednání v rozporu s povinností postupovat bez zbytečných průtahů. V první řadě postupoval laxně při procesu podávání žádostí o právní pomoc do 4 států, kdy k obdržení prvního kárným obviněným akceptovaného podnětu od policejního orgánu došlo bezmála po 2 letech po zahájení vyšetřování. Následně tyto žádosti vyhotovoval průměrně po 3 měsících po obdržení podnětu od policejního orgánu, přestože až na drobná doplnění v zásadě zcela přebíral jejich obsah. V důsledku toho předložil první přeložené žádosti na mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství bezmála po 2,5 letech vyšetřování. Dále se dle výtky dopustil dalších nezákonných nečinností v souhrnné délce bezmála 6,5 měsíce, předložil zprávu k aprobaci nadřízenému v poslední den lhůty pro její vypravení či ve lhůtě neodstranil vady žádosti o právní pomoc v zahraničí. Dále mu byla vytýkána nedůslednost spočívající v tom, že v jednom případě provedl první prověrku spisu bezmála po 2 letech vyšetřování a že ve dvou případech uznal hotové výdaje tlumočnicků, aniž by byla jejich výše doložena. V neposlední

řadě v jednom případě nepředal obdržené poznatky dohledového státního zastupitelství ohledně důkazního úskalí policejnímu orgánu.

[104] Další výtka byla kárně obviněnému udělena 30. 4. 2020 za to, že učinil průběžné oznámení o střetu zájmů za rok 2018 podle § 12 odst. 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, 3 dny po uplynutí zákonem stanovené lhůty s tím, že stejnou povinnost porušil již za kalendářní rok 2017.

[105] Poslední výtka byla kárně obviněnému udělena dne 14. 6. 2022 proto, že při výkonu práce mimo prostory zaměstnavatele v důsledku onemocnění covid-19 nebyl zdravotně způsobilý k výkonu pracovní činnosti, o čemž však nikoho neinformoval, neučinil žádná jiná opatření ani nepožádal lékaře o vystavení potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti. V důsledku toho došlo k průtahům v souhrnné délce cca 15 měsíců v celkem 15 spisech, kde kárně obviněný neučinil žádný úkon. Zároveň tím způsobil VSZ v Praze škodu v celkové výši 135 139 Kč odpovídající neoprávněně vyplacenému platu ve výši 128 824 Kč a nákladům vynaloženým v souvislosti s porušením povinnosti včas a řádně informovat VSZ v Praze o překážce v práci ve výši 6 315 Kč.

[106] Kárně obviněný při jednání dne 20. 9. 2023 uvedl, že byť s obsahem některých výtek nesouhlasil, nebránil se proti nim žalobou, protože to nemělo smysl. Podle jeho slov to tak udělal J. J., který dostal asi pět výtek a „*nijak to nedopadlo*“.

[107] Co se týče dalších kárných řízení, rozhodnutím ze dne 27. 4. 2010, č. j. 12 Ksz 2/2010-63, *Marek Solar I*, byl kárně obviněný uznán vinným kárným proviněním a bylo mu uloženo kárné opatření v podobě snížení platu o 10 % na dobu 2 měsíců za to, že v jednom případě nedodržel lhůtu k prodloužení vazby. Ohledně tohoto kárného provinění se na kárně obviněného hledí, jako nebyl kárně postižen (§ 24 zákona č. 7/2002 Sb.). Kárný senát však v rozhodnutí ze dne 16. 12. 2020, č. j. 12 Ksz 5/2020-49, *Petra Tittková*, dovodil, že takové rozhodnutí lze vzít v omezené míře potaz při hodnocení osobnosti kárně obviněného, a to při zvážení všech okolností, zejména doby, která od jeho spáchání uběhla.

[108] Kárná navrhovatelka podala vůči kárně obviněnému po podání nyní projednávaného návrhu další kárný návrh 31. 10. 2023. Kárný soud o něm rozhodl rozhodnutím ze dne 13. 3. 2024, č. j. 12 Ksz 6/2023-38, *Marek Solar II*. Výrokem I zastavil řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného v části, ve které vzala kárná navrhovatelka svůj návrh zpět. Výrokem II schválil dohodu o vině a kárném opatření a výrokem III v souladu se schválenou dohodou kárně obviněného uznal vinným, že v průběhu pracovní doby dne 7. 9. 2023 požíval alkoholické nápoje, a to v takové míře, že při kontrole na alkohol provedené oprávněným vedoucím zaměstnancem pomocí přístroje Dräger byla zjištěna orientační hodnota alkoholu v dechu v 15.00 hodin nejméně 1,51‰ a při následné kontrole provedené v 15.13 hodin činila orientační hodnota alkoholu v dechu 1,64‰, přičemž výzvě, aby se podrobil odběru krve na přítomnost alkoholu v krvi ve zdravotnickém zařízení, nevyhověl a odběru krve se odmítl podrobit. Za to mu kárný soud uložil kárné opatření snížení platu o 15 % na dobu 12 měsíců.

[109] Další kárný návrh podala kárná navrhovatelka na kárně obviněného 19. 4. 2024. Kárný soud o něm rozhodl rozhodnutím ze dne 5. 3. 2025, č. j. 12 Ksz 4/2024-88, *Marek Solar III*. Uznal jej vinným z kárného provinění spočívajícího v tom, že se dne 23. 1. 2024 ve své kanceláři na VSZ v Praze opakovaně odmítl podrobit výzvě k dechové zkoušce na přítomnost alkoholu, a to přesto, že byl ředitelem odboru trestního řízení JUDr. Tomášem Turkem za přítomnosti dalších osob upozorněn na povinnost podrobit se na pokyn

oprávněného vedoucího zaměstnance písemně určeného zaměstnavatelem, zjištění, zda není pod vlivem alkoholu, jakož i na následky takového odmítnutí dechové zkoušky, přičemž následně výzvě, aby se podrobil odběru krve na přítomnost alkoholu v krvi ve zdravotnickém zařízení, nevyhověl a odběru krve se také odmítl podrobit. Ačkoliv kárný soud zvažoval vzhledem k předcházejícímu kárnému provinění odvolání z funkce státního zástupce, nakonec mu uložil kárné opatření spočívající ve snížení platu o dalších 15 % na dobu 12 měsíců, což ve spojení s předchozím kárným rozhodnutím představuje celkové snížení platu o 30 % na dobu 12 měsíců.

[110] Dne 8. 1. 2025 podala vrchní státní zástupkyně v Praze další návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněného, který projednává Vrchní soud v Olomouci, pro to, že se dne 23. 7. 2024 na pokyn JUDr. Tomáše Turka odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu a na adresu jeho i dalších zaměstnanců VSZ v Praze se následně vyjadřoval vulgárně.

IV.5.E Závěry ke skutkovým zjištěním

[111] Kárný senát zde uvedená skutková zjištění shrnuje následovně. V souladu se zásadou *in dubio pro reo* vychází ze závěru, že kárně obviněný nebyl ani o jedné listině došlé ze SSZ ve Švýcarsku obvyklým způsobem vyrozuměn rejstříkářkami. To mu však nijak nebránilo v tom, aby se s došlou poštou fakticky seznámil. Neprokázalo se totiž, že by se spisem bylo jakkoliv manipulováno. Pokud by mu oproti všem zvyklostem byl spis předkládán nestandardně, ani to kárně obviněnému nebránilo ve faktickém seznámení se s došlou poštou. Pošta ve spise byla, maximálně jen nebyla správně zařazena. Nicméně nestandardnost v předkládání spisu měla vést ke zvýšené obezřetnosti kárně obviněného a k požadavku na rejstříkářky, aby postupovaly standardně. Není rozhodující, zda v době, kdy je spis v ISYZ evidován „u státního zástupce“, jej měl kárně obviněný fyzicky u sebe, nebo se nacházel s došlou poštou v jeho budníku v kanceláři rejstříkářek. Měl jej k dispozici pro svou potřebu a navíc je zjevné, že se spisem v mezidobí opakovaně pracoval a s došlou poštou se mohl seznámit.

[112] Nejednalo se ani o ojedinělou liknavost kárně obviněného, spočívající například v tom, že by přehlédl jen jednu došlou listinu, případně že by nereagoval pouze v krátké lhůtě, případně s přihlédnutím k tomu, že v části rozhodné doby pracoval v režimu home office. Kárně obviněný se spisem řádně nepracoval po dlouhý časový úsek. Od okamžiku doručení první žádosti ze Švýcarska, tj. od 12. 3. 2019, až do uvolnění zajištěných prostředků na účtech dne 25. 1. 2021, uplynulo více než 1 rok a 10 měsíců, po které se kárně obviněný se spisem řádně neseznamoval. To vše při vědomí kárně obviněného o tom, že ve věci byly zajištěny finanční prostředky, podle informací SSZ ve výši přibližně 1 milionu CHF, a že v případě zmaření jejich zajištění by mohlo dojít ke škodě velkého rozsahu.

[113] Ledabylost práce kárně obviněného se spisem v nyní souzené věci tak navíc zjevně nebyla nic neobvyklého. O celkově liknavém přístupu kárně obviněného k výkonu funkce státního zástupce svědčí i jeho hodnocení a množství udělených výtek.

IV.6. Posouzení kárného provinění státního zástupce

[114] Podle § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství platí, že státní zastupitelství *při výkonu své působnosti dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný a účinný.*

[115] Podle § 24 odst. 1 téhož zákona platí, že *státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů.*

[116] Podle § 28 odst. 1 zákona o státním zastupitelství je kárným proviněním *zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce.*

[117] Podle § 40 odst. 1 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, *vyžádání právní pomoci v cizím státu je možné pouze na základě žádosti státního zástupce a po podání obžaloby na základě žádosti soudu. To nevylučuje, aby státní zástupce z vlastního podnětu vyžádal právní pomoc i po podání obžaloby, jde-li o opatření důkazu, který potřebuje k zastupování obžaloby v řízení před soudem. Žádost o právní pomoc předloží státní zástupce Nejvyššímu státnímu zastupitelství, soud ministerstvu.*

[118] Podle § 9 odst. 1 věty první zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních provádí justiční orgán úkony mezinárodní justiční spolupráce nebo zajišťuje jejich provedení bez zbytečného odkladu.

[119] Podle § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku se pro účely tohoto zákona rozumí *škodou velkého rozsahu škoda dosahující částky nejméně 10 000 000 Kč.*

[120] Požadavkům na průběžnou práci se spisem se primárně věnovala judikatura kárných senátů ve věcech soudců. Její závěry však lze přiměřeně použít i ve věcech státních zástupců. Tato rozhodovací praxe opakovaně dospívá k závěru, že soudce musí mít přehled o věcech, které zpracovává a být si vědom priorit a typové závažnosti jednotlivých řízení. Zároveň musí činit taková opatření, aby v jím zpracovávaných věcech bylo řádně postupováno (rozhodnutí NSS ze dne 30. 11. 2020, č. j. 11 Kss 4/2020-185, *Pavel Jaroš*, bod 310, ze dne 16. 1. 2013, č. j. 13 Kss 5/2012-168, *Jaroslava Novotná*, či ze dne 11. 6. 2009, č. j. 13 Kss 1/2009-44, *Milada Trůblová*). Na soudce jsou i při vysokém zatížení rozhodovací činností stále kladeny organizační nároky, které k ní neoddělitelně patří. Nelze akceptovat například to, že by si soudce sám nesledoval zákonné lhůty pro rozhodnutí či nečinil procesní úkony pravidelně v přiměřených lhůtách (rozhodnutí NSS ze dne 11. 2. 2016, č. j. 16 Kss 3/2015-60, *Vlastimil Nedvěd*), případně že by neměl přehled o tom, kde se jemu přidělené spisy fyzicky nachází (rozhodnutí *Milada Trůblová*).

[121] Obdobné závěry však učinila kárná judikatura i ohledně organizace práce státních zástupců, byť se méně často zabývala samotnou prací se spisem. Dospěla například k závěru, že státní zástupce si nemůže organizovat práci tak, že by zpracovával pouze věci, kterým on sám přikládá nejvyšší důležitost. To by ve svém důsledku mohlo vést k naprosté libovůli při vyřizování věcí, neboť by záleželo pouze na subjektivním vnímání státního zástupce, které věci jsou podle něj důležitější, a které méně (rozhodnutí NSS ze dne 6. 2. 2019, č. j. 12 Ksz 8/2018-146, *Radek Kytnar*, bod 51). Pokud je ve spise obsažena došlá pošta, které si státní zástupce nevšiml a nemá o ní žádné povědomí, značí to nevhodnou organizaci práce s přidělenými spisy (rozhodnutí *Martin Pavelka III*, bod 334). Kárný senát nepřistoupil ani na obhajobu státního zástupce, že za těžiště své práce považuje aktivitu při jednání soudu, a proto se na úkor toho řádně nevěnoval korespondenci v rámci žádostí o právní pomoc (rozhodnutí ze dne 20. 3. 2018, č. j. 12 Ksz 11/2017-57, *Jan Maršálek II*, bod 71). I z této judikatury je tedy třeba dovodit, že státní zástupce je povinen udržovat si přehled

a dodržovat lhůty ve všech věcech, bez ohledu na jejich složitost a věnovat se přiměřeně spisům a mít přehled o korespondenci, která do nich dochází.

[122] Při posuzování, zda pochybení soudce dosahuje intenzity kárného provinění, však v jeho neprospěch nelze hodnotit okolnosti, které nemohl ovlivnit. Těmi jsou například selhání výkonné moci při zajišťování potřebných podmínek pro práci soudců (rozhodnutí NSS ze dne 14. 5. 2014 č. j. 13 Kss 2/2014-74, *Milena Opatrná*). Do jisté míry lze zohlednit i pochybení pomocného personálu. Například v rozhodnutí ze dne 11. 2. 2016, č. j. 16 Kss 3/2015-60, *Vlastimil Nedvěd*, kárný senát ve prospěch kárně obviněného soudce hodnotil to, že nebyl vedoucí kanceláře včas uvědomen o blížícím se termínu, kdy je nutno znovu rozhodnout o dalším trvání vazby. Uvedenou okolnost nicméně zhodnotil pouze v souvislosti s ukládaným kárným opatřením, nikoliv tak, že by odpovědnost za sledování zákonných lhůt bylo možné zcela přenést na pracovníci soudní kanceláře.

[123] Pokud tedy státní zástupce dlouhodobě nemá přehled o tom, co se děje v jím vyřizovaných věcech, může takový přístup s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu dosahovat intenzity kárného provinění.

[124] Jak vyplývá z části IV.5.A, se spisem nebylo manipulováno. Přípisy ze SSZ se v něm zjevně nacházely a byly řádně zaneseny ve spisovém přehledu. Kárně obviněný nemohl rezignovat na sledování spisu jen s ohledem na to, že již byla podána obžaloba a hlavní odpovědnost za řízení se přenášela na soud, zejména pokud mu bylo známo, že v dané věci jsou zajištěny finanční prostředky velkého rozsahu. Jak vyplynulo z výše citované judikatury, je třeba stále trvat na požadavku, aby měl kárně obviněný celkový přehled minimálně o důležitých a zásadních skutečnostech, které jsou pro dané řízení relevantní.

[125] I pokud by jej rejstříkářky o došlé poště skutečně nevyrozuměly, nemohlo to kárně obviněného zbavit odpovědnosti za přehled o tom, jaké listiny jsou ve spisu obsaženy. Analogicky ke kárné judikatuře ve věcech soudců lze konstatovat, že při hodnocení nečinnosti státního zástupce má význam též to, že on sám je povinen mít přidělené spisy pod přiměřenou kontrolou, a to i za ztížených podmínek (rozhodnutí NSS ze dne 30. 11. 2020, č. j. 11 Kss 4/2020-185 *Pavel Jaroš*, bod 321). V důsledku toho se odpovědnosti za případnou nečinnost či jiná procesní pochybení bez dalšího nemůže zprostit odkazem na pochybení na straně pomocného personálu (rozhodnutí NSS ze dne 5. 6. 2023, č. j. 11 Kss 4/2022-289, *Martin Valebrach III*, bod 77). Tuto judikaturu samozřejmě nelze vykládat tak, že by soudce či státní zástupce nesl plnou zodpovědnost i v případě flagrantního porušení pracovněprávních povinností jiných pracovníků soudu. To se však v případě kárně obviněného nestalo. Ze strany rejstříkářek mohlo dojít maximálně k nedodržení standardního postupu při vyrozumívání o nové poště či při řazení došlé pošty. To však kárně obviněnému nebránilo v tom, aby se s ní ve spise seznámil, pokud by věci věnoval potřebnou pozornost. Kárně obviněný měl také kontrole spisu věnovat zvýšenou pozornost, pokud uváděl, že byl řazen zcela neobvykle a domáhat se po rejstříkářkách nápravy. Stejně tak se měl se spisem podrobně seznámit po návratu z home office, v rámci kterého údajně neměl přehled, co se s ním děje.

[126] Pokud by kárně obviněný řádně vykonával své povinnosti státního zástupce, nebylo by možné, aby si po dobu více než roku a třičtvrtě nepovšiml, že ve spise je obsažena došlá korespondence ze SSZ ve Švýcarsku v podobě tří dopisů zasílaných se značným časovým rozestupem. Ve věci vykonával právní pomoc od počátku a byl si tedy vědom, že ve věci jsou zajištěny peněžní prostředky vysoké hodnoty. S ohledem na to měl a mohl

předpokládat, že dotazy tohoto typu mohou ze švýcarské strany přijít. Případně mohl vzniku škody zabránit též tím, že by SSZ ve Švýcarsku vyrozuměl o tom, že byla podána obžaloba a věc bude řešit OS v Hradci Králové. Byť takovýto postup dle kárně obviněného nebyl obvyklý, vzniku škody by zabránil a byl by jednou z možností, jak řádně splnit povinnosti státního zástupce.

[127] Navíc již z povahy institutu zajištění, ať už výnosů z trestné činnosti či jiné majetkové hodnoty, vyplývá, že se jedná o omezení dispozičního práva vlastníka s těmito prostředky. Proto má podléhat pravidelnému posouzení, zda důvody zajištění stále trvají. Plynutím času ubývá legitimita omezení základních práv ve prospěch veřejného zájmu na naplnění účelu trestního řízení a zesiluje se potřeba chránit základní práva jednotlivce (usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 642/07). Je tedy plně na orgánech činných v trestním řízení, aby podle stavu a průběhu trestního řízení rozpoznaly, kdy již zajištění majetkových hodnot není třeba a zajištění buď zrušily, nebo omezily (nálezn Ústavního soudu ze dne 2. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 2485/13).

[128] Z uvedeného vyplývá, že trestní věci, ve kterých jsou zajištěny určité majetkové hodnoty, by ze strany státního zástupce měly podléhat důkladnějšímu a pravidelnému dozoru. Byť v nyní souzené věci nebyl po podání obžaloby k OS v Hradci Králové kárně obviněný tím, kdo by o zajištění peněžních prostředků na účtech Credit Suisse AG dále rozhodoval, byl si vědom, že se jedná o věc, ve které jsou zajištěny finanční prostředky velkého rozsahu. Již z toho důvodu měl věci věnovat zvýšenou pozornost.

[129] Obhajoba dále namítala, že je zvláštní, že se první žádost SSZ ve Švýcarsku nedostala do rukou kárně obviněného i přes to, že ji vidíval tehdy zastupující ředitel odboru JUDr. Bodlák. Ten mohl dát pokyn kárně obviněnému, jak má se sdělením naložit, jelikož to občas dělal i v jednodušších věcech. Soud však důvod pro pokyn JUDr. Bodláka neshledal. První přípis byl klasickou žádostí o informaci o stavu řízení. Neobsahoval žádné upozornění o tom, že by zajištění mělo být zrušeno, či snad lhůtu, ve které k tomu má dojít. Za této situace kárný senát nevidí důvod, proč by měl zastupující ředitel odboru dávat jakékoliv pokyny státnímu zástupci. Není povinností nadřízeného státního zástupce, aby za standardních okolností dával státním zástupcům pokyny, jak postupovat v jimi vyřizovaných věcech. Řadový státní zástupce má klíčovou odpovědnost za vyřizování konkrétní věci. Je proto primárně na něm, jak bude v dané věci postupovat (rozhodnutí NSS ze dne 30. 4. 2025, č. j. 12 Ksz 10/2024-81, *Pavel Kaláb*, bod 59). Jinými slovy, úkolem státního zástupce není pasivně čekat na pokyny vedoucího zaměstnance, jak má vyřizovat došlou poštu v jednotlivých spisech. Podle rozsudku NSS ze dne 12. 6. 2012, č. j. 1 As 51/2012-24, č. 2702/2012 Sb. NSS, *Vlastimil Rampula*, nesmí být státní zastupitelství „*souborem bezbarvých anonymních úředníků čekajících na pokyny, kteří nenesou vlastní odpovědnost za rozhodování v konkrétní věci, ať už v přípravném řízení při výkonu dozoru nad činností policejních orgánů či po podání obžaloby při jejím zastupování v hlavním líčení před soudem, a schovávají se do byrokratického systému několikanásobného schvalování, aprobování atd. za své nadřízené, kteří naopak svou odpovědnost ze sebe sejmou s poukazem na samostatnost jednotlivých státních zástupců.*“ Pokud se nejednalo o opakovanou urgenci, tak by soud naopak považoval za apriorní nedůvěru v kárně obviněného, pokud by ředitel odboru už v této situaci měl potřebu dávat konkrétní pokyny, jak má na situaci reagovat a úkolovat jej, do kdy má věc vyřídit.

[130] S ohledem na uvedené proto soud dospěl k závěru, že kárně obviněný postupoval v rozporu s povinností státního zástupce podle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství,

při výkonu své funkce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, čímž zároveň ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství a v odbornost jeho postupu.

[131] Zbývá proto posoudit, zda toto porušení povinnosti státního zástupce dosahuje intenzity kárného provinění. S ohledem na zásadu subsidiarity kárného postihu lze totiž dovozovat kárnou odpovědnost v případě porušení povinností vyřizovat věci v přiměřené lhůtě jediné v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství (rozhodnutí NSS ze dne 16. 9. 2010, č. j. 12 Ksz 3/2010-83, *Libor Řeřicha*).

[132] Nečinnost státního zástupce je často projednávaným kárným proviněním. Zpravidla má podobu většího množství průtahů, tedy situace, kdy nejsou v určité věci ve stanovených lhůtách činy úkony. Judikatura zároveň doplnila, že byť se zpravidla bude jednat o nečinnost ve více věcech, může výjimečně dosáhnout intenzity kárného provinění i jeden průtah (rozhodnutí NSS ze dne 29. 5. 2018, č. j. 12 Ksz 1/2018-55, *Miroslava Šmeblíková*).

[133] Pokud jde o nečinnost při zajišťování mezinárodní právní pomoci, pak se jí kárný senát zabýval například v rozhodnutí ze dne 24. 8. 2022, č. j. 12 Ksz 1/2022-220, *Lucia Horáková*. Zde bylo státní zástupkyni mimo jiné vytýkáno, že po dobu 11 měsíců nereagovala na opakovanou výzvu dožádaného státu k doplnění žádosti o mezinárodní právní pomoc. Kárný senát zde vyslovil, že liknavý postup státního zástupce v rámci mezinárodní právní pomoci je způsobilý poškodit důvěru zahraničních orgánů v celou soustavu českého státního zastupitelství (bod 80 citovaného rozhodnutí). Zachování této důvěry je však klíčové i pro budoucí vstřícnost cizozemských justičních orgánů při provádění dožádaných úkonů pro účely trestního řízení vedeného v České republice (rozhodnutí NSS ze dne 12. 10. 2015, č. j. 12 Ksz 3/2015-36, *Jan Maršálek I*, nebo, *Jan Maršálek II*, bod 77).

[134] V bodě 81 rozhodnutí *Lucia Horáková* NSS také uvedl, že zásadu vyřizování úkonů mezinárodní justiční spolupráce bez zbytečného odkladu zakotvuje i § 9 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Ačkoliv dané ustanovení míří na poskytování mezinárodní právní pomoci dožadujícím státům, vyjadřuje jasný záměr zákonodárce, aby byla spolupráce českých orgánů se zahraničními orgány rychlá a efektivní. V mnoha ohledech jsou pak shodné dopady toho, jestli je opožděně poskytována právní pomoc vyžádána cizozemským orgánem nebo toho, že není poskytována cizozemskému orgánu součinnost při vyřizování žádosti českého orgánu.

[135] Z uvedeného vyplývá, že kárně obviněný svou nečinností nejenže způsobil škodu velkého rozsahu, ale též ohrozil důvěru v soustavu českého státního zastupitelství jako celku. Zároveň se v jeho případě nejednalo o ojedinělou liknavost, ale o soustavné nereagování na žádosti SSZ ve Švýcarsku po dobu téměř 2 let, prohloubenou dvěma průběžnými urgencemi. V důsledku nečinnosti kárně obviněného byl také zmařen výkon trestu propadnutí peněžních prostředků, který byl pravomocně uložen J. H. (viz rekapitulace v bodě [61] výše). Ten totiž peněžní prostředky, ohledně kterých byl trest uložen, následně převedl na svůj účet v České republice (viz body [68] a [69] výše). V důsledku toho byl zmařen též účel takto uloženého trestu, kterým bylo odebrat pachateli zisk z trestného činnosti (nález Ústavního soudu ze dne 10. 12. 2019, sp. zn. II. ÚS 1624/19, bod 25, či Šámal, P. a kol. *Trestní zákoník. Komentář*. 3. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2023, s. 1211).

[136] S ohledem na zde popsané okolnosti proto kárný senát dospěl k závěru, že vytýkané jednání dosahuje intenzity kárného provinění podle § 28 odst. 1 zákona o státním zastupitelství.

[137] Podle kárné judikatury je podmínkou kárné odpovědnosti zaviněné porušení povinností soudce či státního zástupce. Zákon však nevylučuje žádnou z forem zavinění. Kárného provinění se proto lze dopustit jak úmyslně, tak i z nedbalosti, a to i nedbalosti nevědomé (rozhodnutí NSS ze dne 24. 11. 2010, č. j. 11 Kss 8/2009-51, *Dušan Mach*).

[138] Kárný senát od vydání předchozího usnesení o přerušení řízení a postoupení věci orgánům činným v trestním řízení dospěl k odlišnému náhledu na formu zavinění, ve které se kárně obviněný kárného provinění dopustil. S ohledem na dříve zjištěný skutkový stav se kárný senát v době vydání usnesení ze dne 20. 9. 2023 klonil k tomu, že se jednání kárně obviněný dopustil minimálně ve formě nepřímého úmyslu. Soud totiž původně vycházel z toho, že kárně obviněný byl přítomný v budově VSZ v Praze a byl tudíž vyrozuměn rejstříkářkami telefonicky ve dvou ze tří případů. Po doplnění dokazování však kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněný nemusel být adresně vyrozuměn ani v jednom případě (bod [80]).

[139] Kárný senát proto dospěl k závěru, že se kárně obviněný kárného provinění dopustil formou nevědomé nedbalosti. Byť se neprokázalo, že by svým jednáním chtěl způsobit škodu velkého rozsahu, ohrozit důvěru zahraničních orgánů v celou soustavu českého státního zastupitelství či zmařit výkon a účel trestu propadnutí věci, tak vzhledem ke své roli a postavení vědět mohl a měl vědět, že takový následek může nastat.

V. Uložení kárného opatření

[140] Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření soud přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněného.

[141] Pokud jde o závažnost kárného provinění, tak ji kárný senát považoval za velmi vysokou. Jak vyplývá z bodu [18] výše, kárný senát měl nejprve za to, že by kárně obviněnému vytýkané jednání mohlo naplnit skutkovou podstatu trestného činu, konkrétně zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Po doplnění dokazování však dospěl k závěru, že nebyl prokázán úmysl kárně obviněného, ale jednalo se z jeho strany o nevědomou nedbalost. Skutek, pro který kárný soud shledal kárně obviněného vinným, se tedy pohyboval na hranici přechínu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, podle něž se ho dopustí úřední osoba, která při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmaří nebo podstatně ztíží splnění důležitého úkolu, způsobí-li takovým činem škodu velkého rozsahu. Jednání kárně obviněného v nyní souzené věci by formální stránku uvedeného přechínu naplnilo, jelikož z nedbalosti zmařil splnění důležitého úkolu v postavení úřední osoby a způsobil tím škodu velkého rozsahu. Za takové jednání by mu v případě naplnění všech znaků trestného činu hrozil podle citovaného ustanovení trest odnětí svobody na jeden rok až pět let.

[142] K závěru, že není naplněna materiální stránka uvedeného přechínu, byť je naplněna formální stránka, pak dospěl policejní orgán v opatření ze dne 28. 1. 2025. Z opatření vyplývá, že policejní orgán nepovažoval za naplněnou materiální stránku přechínu s ohledem na charakter jednání kárně obviněného, stádium trestního řízení vedeného u VSZ v Praze pod sp. zn. 7 VZV 35/2013 v době spáchání vytýkaného jednání a z toho vyplývající role

státního zástupce v kontextu s časovým hlediskem a příčinnou souvislostí mezi zmařením splnění důležitého úkolu a následkem. Proto věc odevzdal zpět k do kárného řízení.

[143] Lze tedy uzavřít, že orgány činné v trestním řízení dospěly k závěru, že jednání kárně obviněného hraničně nedosáhlo materiální stránky přečinu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti. Kárný soud však na druhou stranu dospívá k tomu, že to, že se jen hraničně nejednalo o trestný čin, vypovídá již samo o sobě o vysoké závažnosti kárného provinění.

[144] Kárně obviněný navíc neprojevil ani sebereflexi, kterou by kárný senát očekával. V průběhu řízení připustil své pochybení pouze v minimální míře (ve smyslu toho, že si asi mohl něčeho všimnout, kdyby se podíval lépe). Primárně se však snažil akcentovat své předchozí pracovní úspěchy (které jsou však v rozporu s tím, jak jej hodnotili jeho nadřízení), či přicházel s tím, že za to, že se s listinami neseznámil, byly odpovědny jiné osoby či jejich případná pochybení nebo nestandardní postupy. V řízení se však teorie o manipulaci se spisem neprokázaly. Byť soud vyšel z toho, že rejstříkářky kárně obviněného nevyrozuměly o došlé poště tak, jak bylo obvyklé, neznemožnilo mu to nijak faktické seznámení s žádostmi SSZ ve Švýcarsku, jelikož tyto byly obsaženy ve spise a zapsány ve spisovém přehledu. Kárně obviněný se tak listinami neseznámil také kvůli své vlastní nedůslednosti a řádnému neplnění pracovních povinností.

[145] Pokud jde o osobu kárně obviněného, pak jak vyplývá se shora rekapitulovaných hodnocení, výkon funkce kárně obviněného lze označit pro účely kárného řízení za pohybující se pod hranicí průměrnosti. Jeho hodnocení bylo již v roce 2012 velmi slabé, od roku 2015 spíše podprůměrné, od roku 2017 pak vyloženě negativní. Soud podotýká, že kárně obviněného takto hodnotily nezávisle na sobě tři různé osoby (JUDr. Vlastimil Rampula, Mgr. Anna Puchtová a JUDr. Jaroslav Dolejší). Těžko lze tedy u všech z nich předpokládat jejich osobní zaujatost vůči kárně obviněnému. Uvedené akcentuje i to, že za účelem zlepšení pracovního výkonu kárně obviněného byla na VSZ v Praze přijata řada organizačních opatření, jež způsobily nerovnost mezi jednotlivými státními zástupci a pozitivní diskriminaci kárně obviněného (viz například bod 54 rozhodnutí *Marek Solar III*). Nepřiměřené snižování objemu práce těm, kteří subjektivně výkon funkce nezvládají, na úkor ostatních státních zástupců, je však jistě nežádoucí (rozhodnutí *Radek Kytnar*, bod 67).

[146] Byť kárný senát k hodnocení osoby kárně obviněného přihlíží jen v omezeném rozsahu, lze mu v této míře přičíst k tíži to, že se jedná o hodnocení veskrze negativní. Kárně obviněnému nelze přičíst ku prospěchu to, že by jeho práce v minulosti dosahovala vysoké kvality, která by ospravedlnila jeho pozdější pochybení a liknavost, což se snažil tvrdit v části své obhajoby.

[147] Pochybení kárně obviněného v průběhu výkonu funkce bylo poměrně velké množství. Od roku 2015 do roku 2022 mu bylo uloženo celkem šest výtek. Výtka ze dne 30. 4. 2020 přímo nesouvisela s plněním pracovních povinností kárně obviněného, ale s nedodržením jeho povinnosti včas učinit průběžné oznámení o střetu zájmů. Ostatní výtky (ze dnů 12. 3. 2015, 12. 1. 2016, 7. 8. 2018 a 14. 6. 2022) však již přímo s plněním pracovních povinností kárně obviněným souvisí, v těchto případech se vždy jedná o nedbalý přístup kárně obviněného k plnění pracovních povinností (viz podrobný výčet těchto výtek provedený výše). Od roku 2022 sice nebyla kárně obviněnému výtka uložena, avšak v této souvislosti nelze přehlédnout jeho pracovní hodnocení a skutečnost, že ve vztahu k jeho osobě nadále pro jeho laxní přístup k plnění pracovních povinností musela být činěna různá

organizační opatření, jak bylo popsáno v předchozích kárných rozhodnutích v jeho věci (viz odkaz v bodě [145] výše).

[148] K uděleným výtkám soud konstatuje, že se podle dosavadní úpravy jednalo o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ačkoliv zákon o státním zastupitelství výtku za rozhodnutí ve formálním smyslu neoznačoval a nevede se o ní správní řízení. Taková charakteristika výtky umožňovala napadnout ji žalobou proti rozhodnutí ve smyslu § 65 soudního řádu správního (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, č. 3779/2018 Sb. NSS, bod 77).

[149] Výtky udělené kárně obviněnému tedy pravomocně určují, že ve vytýkaných věcech došlo k jeho pochybení. To, že se sám rozhodl proti výtkám nebrojit správní žalobou, na tomto závěru nic nemění. S ohledem na to kárný senát z obsahu výtek vychází, neboť mu nepřísluší je podrobovat přezkumu.

[150] Ohledně uloženého kárného opatření uvažil kárný senát následovně.

[151] Podle § 30 odst. 1 zákona o státním zastupitelství lze za kárné provinění podle § 28 odst. 1 téhož zákona státnímu zástupci *uložit podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:*

a) důtku,

b) snížení platu až o 30 % na dobu nejdéle 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se státní zástupce dopustil v době před zablazením kárného opatření, na dobu nejdéle 2 let,

c) odvolání z funkce státního zástupce.

[152] Podle § 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství, bylo možné od uložení kárného opatření upustit, pokud bylo *projednání kárného provinění státního zástupce postačující*.

[153] V případě kárně obviněného je atypické, že byl v uplynulých měsících shledán vinným dalšími dvěma kárnými proviněními, která se stala v mezidobí od podání návrhu a vydání rozhodnutí v nyní projednávané věci.

[154] Judikatura kárných senátů dospěla k závěru, že v řízení o kárné odpovědnosti soudců a státních zástupců lze aplikovat absorpční zásadu coby jeden z principů vyplývajících z trestního práva hmotného (rozhodnutí *Martin Pavelka III*). Sankce ukládané v kárném řízení jsou totiž disciplinární povahy a disciplinární delikty jsou součástí správního trestání (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS, nebo ze dne 24. 11. 2015, č. j. 4 Afs 210/2014-57). I u souběhu správních deliktů se pak uplatní absorpční zásada, a to i v případech, kdy to zákonná úprava výslovně nestanoví (rozsudky NSS ze dne 22. 9. 2005, č. j. 6 As 57/2004-54, č. 772/2006 Sb. NSS, nebo ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Afs 9/2008-328, č. 1767/2009 Sb. NSS). Lze ostatně vyjít i jen z relativně jednoduché úvahy, že pachatel by neměl být potrestán odlišně, ať je s ním vedeno řízení jedno nebo několik, neboť jde o okolnost často nahodilou a na pachateli zpravidla nezávislou.

[155] Kárný senát rozhodnutím *Marek Solar II* schválil dohodu o vině a kárném opatření a uložil kárně obviněnému kárné opatření spočívající ve snížení platu o 15 % na 12 měsíců, které nepovažoval za zjevně nepřiměřené závažnosti kárného provinění.

[156] V rozhodnutí *Marek Solar III* kárný senát již zvažoval uložení nejprísnejšího kárného opatření v podobě odvolání z funkce. Bral v potaz, že kárně obviněný byl minimálně od roku 2015 při plnění svých pracovních povinností nedbalý. Tehdy projednávaného skutku se navíc dopustil v době, kdy již vůči němu byly podány dva kárné návrhy, a ani přesto nedokázal přizpůsobit své chování a opět porušil povinnosti státního zástupce. Jednalo se o stav trvající po dobu několika let a předchozí opakované výtky se zjevně míjely svým účelem. Nakonec však k uložení nejprísnejšího kárného opatření nepřistoupil. Zohlednil, že toho času byl kárně obviněný kárným soudem uznán kárně vinným „jen“ v jednom případě (rozhodnutím *Marek Solar II*, neboť na předchozí kárné odsouzení ve věci *Marek Solar I* se již hledí jako na zahlazené) a též to, že v kárných návrzích ve věcech *Marek Solar II* a *Marek Solar III* nebyly kárně obviněnému vytykány nedostatky plnění pracovních povinností. V tehdejší řízení, stejně jako nyní, hrálo roli, že byl posuzován skutek, který kárně obviněný spáchal dříve, než kárný soud vydal rozhodnutí *Marek Solar II*. Kárný senát pro vyšel ze zásad uvedených v rozhodnutí *Martin Pavelka III*, tedy povinnosti „zohlednit již uložené kárné opatření při rozhodování o novém kárném opatření tak, aby nové kárné opatření ve spojení s původním kárným opatřením pokud možno odpovídalo kárnému opatření, které by bylo uloženo v jednom řízení“. S ohledem na nepříznivé hodnocení kárně obviněného, jeho dlouhodobé problémy s výkonem pracovních povinností a nedostatek sebekritického náhledu na vlastní chování uložil kárný senát kárně obviněnému opětovnou srážku z platu o 15 % na 12 měsíců, což ve spojení s přechodným kárným opatřením představovalo nejvyšší možné snížení platu, které zákon o státním zastupitelství umožňuje, tedy snížení platu o 30 % na dobu 12 měsíců.

[157] Rozhodnutím *Martin Pavelka III* byl státní zástupce shledán vinným z pokračujícího kárného provinění. Byly tedy aplikovány zásady obdobné ukládání společného trestu za pokračování v trestném činu podle § 45 tr. zákoníku. Obdobná pravidla však platí pro ukládání souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, který by odpovídal nyní projednávané situaci. Aplikace absorpční zásady je tedy obdobná. Kárně obviněný byl ve dvou kárných řízeních, zahájených později než řízení v nyní souzené věci, uznán vinným kárným proviněním. Nyní je však uznán vinným dalším kárným proviněním, spáchaným ještě před doručením kárných návrhů ve věcech *Marek Solar II* a *Marek Solar III*. Je proto namístě, aby kárný senát posoudil, jaké kárné opatření a případně v jaké míře by bylo uloženo, pokud by byly všechny skutky posuzovány v jednom řízení

[158] Předchozími kárnými rozhodnutími bylo kárně obviněnému uloženo maximální snížení platu, které zákon o státním zastupitelství umožňuje. Maximální možná srážka z platu proto již byla vyčerpána a kárný senát tento druh kárného opatření nyní uložit nemohl.

[159] Kárný senát tak měl v případě nyní posuzovaného kárného provinění pouze dvě možnosti rozhodnutí o kárném opatření, a to buď upustit od uložení kárného opatření, nebo uložit nejprísnejší kárné opatření, kterým je odvolání z funkce státního zástupce.

[160] V situaci kárně obviněného by upuštění od uložení kárného opatření bylo namístě, pokud by kárné opatření, které mu bylo souhrnně uloženo dvěma předchozími kárnými rozhodnutími, bylo dostatečné i při zohlednění uznání viny v nyní souzené věci. Podle rozhodnutí *Martin Pavelka III* si právě v této situaci lze představit i to, že kárný senát dospěje k závěru, že již původně uložené kárné opatření je dostačující, a proto pokud jde o další skutky, postačí již jen projednání kárného provinění (§ 30 odst. 2 zákona o státním zastupitelství).

[161] Kárný senát však dospěl k závěru, že v případě nyní vytýkaného kárného provinění není dostačující zohlednit pouze dříve uložená kárná opatření. Nyní vytýkaná nečinnost kárně obviněného a její důsledky totiž svou typovou závažností (dlouhodobá kvalifikovaná nečinnost, v jejímž důsledku byla způsobena škoda velkého rozsahu a zmařen výkon a účel trestu propadnutí věci) významně převyšují závažnost jednání, za které byl kárně obviněný potrestán předchozími rozhodnutími v jeho věci (body [108] a [109] výše). Nebylo by proto odpovídající, pokud by soud již uložená kárná opatření shledal za dostačující i ve spojení s nově shledaným kárným proviněním. Kárný soud již v rozhodnutí *Marek Solar III* zvažoval uložení nejprísnějšiho kárného opatření a pouze hraničně dospěl k závěru, že lze ještě uložit nejprísnějši srážku z platu (viz bod [156] výše). V této situaci by mohlo postačovat ponechat maximální srážku z platu pouze v případě, že by nyní projednané kárné provinění bylo velmi málo závažné.

[162] Jak však již bylo rozebráno shora, nyní projednané kárné provinění kárně obviněného je velmi závažné. Přicházelo by u něj v úvahu zvažovat odvolání z funkce, i pokud by se na něj nahlíželo zcela samostatně.

[163] Kromě zohlednění absorpční zásady další kárná provinění vypovídají i o přístupu kárně obviněného k nyní projednávané věci. Kárný senát by u státního zástupce po podání kárného návrhu očekával jistou sebereflexi, a to i v případě, že by byl kárně obviněný upřímně přesvědčen o tom, že mu vytýkané kárné provinění nelze přičítat. Jistě by v této situaci bylo namístě očekávat, že se zvýší pečlivost své práce, aby k podobnému pochybení nemohlo v budoucnu dojít, a své pracovní povinnosti se bude snažit plnit nadstandardně. Oproti tomu kárně obviněný v práci buď prokazatelně konzumoval alkohol, nebo se odmítl zkoušce na alkohol podrobit, což jsou prohřešky, které kárný soud typově hodnotí relativně přísně.

[164] Kárně obviněný nebyl dlouhodobě schopen a ani ochoten vykonávat svou funkci řádným způsobem a jeho další setrvání v ní by vedlo jen k dalšímu hromadění nedostatků, kterých se ve výkonu funkce dopouštěl, k zvýšené nutnosti kontroly jeho pracovního výkonu ze strany nadřízených zaměstnanců či dokonce k další potřebě jeho pozitivní diskriminace ve vztahu k ostatním státním zástupcům VSZ v Praze. Zároveň jsou dány pochybnosti o morální integritě kárně obviněného, když byl opakovaně shledán vinným z kárných provinění souvisejících s konzumací alkoholu na pracovišti. To vše s přihlédnutím k tomu, že dosavadně přijatá opatření ani podání několika kárných návrhů u kárně obviněného nevedly k nápravě nebo alespoň očekávané sebereflexi (analogicky podle rozhodnutí ze dne 18. 12. 2015, č. j. 13 Kss 6/2014-138, *Roman Čonka*, kde kárný senát k závěru o uložení nejprísnějšiho kárného opatření dospěl dokonce i v případě kárně dosud nepostiženého soudce).

[165] S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že jediné adekvátní kárné opatření je odvolání kárně obviněného z funkce státního zástupce.

VI. Závěr

[166] S ohledem na vše, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněného, pro které bylo vedeno toto řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním podle § 28 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, kterého se dopustil skutkem popsáním ve výroku tohoto

rozhodnutí. Za toto kárné provinění mu uložil podle § 30 odst. 1 písm. c) zákona státním zastupitelství kárné opatření spočívající v odvolání z funkce státního zástupce.

[167] Funkce státního zástupce kárně obviněnému zaniká v souladu s § 21 odst. 2 písm. d) zákona o státním zastupitelství dnem právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 20. května 2025

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců